

KAHRAMANMARAŞ

HATAY

ADYAMAN

GAZİANTEP

ADANA

MALATYA

SİVAS

ELAZIĞ

ŞANLIURFA

DİYARBAKIR

OSMANİYE

KİLİS

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

YIL 2023 - DEPREM ÖZEL

ACIMIZ ÇOK BÜYÜK

TAC '82 DR. LEVENT
TOSYALI'NIN ARDINDAN

TAC '00 AYŞE
İDİL ÇAKMAK'IN
ARDINDAN

www.bizletter.org

/bombalaki

/tacalumni

/tarsusamerikan

TAC CAMİASI
**DEPREM BÖLGESİNE
EL VERDİ!**

TAC'nin 135.Yılı

ALUMNI
BizLetter
ALMA MATER

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86
EDİTÖRDEN

4

Mehmet Özel TAC '90
BAŞKANDAN

6

Levent Hep Şurada,
TAC Kapısının Arkasında!

8

Işıklar içinde uyu yüreği
güzel arkadaşım

10

Deprem Değerlendirme
Önerileri

12

Ali Cerrahoğlu '78 -
Günlük Raporlar

18

"Yediğim yemek, yattığım yatak,
başımın üstünde bir çatı olması
kendimi suçlu hissettirdi"

30

"Bir İnsan Cenazesini Aldı Diye
Sevinir mi; İkisini de Alınca
Seviniyoruz"

32

"Meğer Ne Güzelmiş
Sabah İşe Gidebilmek"

34

"Bıçak Gibi Bir Gece"

42

Zoombalaki'de Gerçekleşen
Deprem Konulu Toplantılar

47

"Lütfen yardımlarımızı
azaltmayalım"

74

Deprem Bölgesinden videolar

76

Gönüllülerden Depremzedelere
TAC Destek Çalışmaları

80

TAC Mezunlar Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Mehmet Özel '90

Başkan Yardımcısı

Umut Yalnız '88

Sayman

Aydın Ramazan Dinçer '83

Genel Sekreter

Aylin Türkmen Uluç '98

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Doğan Gözde Özgödek '86

Keriman Sarper '89
Defne Ongun Müminoglu '89
Berra Gürsoy '23
Betül Öcal
Nuran Baykal

Tasarım

Recep Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası
0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi 0805 Sokak No: 9
33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği tarafından 3 ayda bir yayımlanır.

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86

ACIMIZ BÜYÜK ÇOK BÜYÜK

Sevgili TAC ve TALAS,

6 Şubat 2023 sabahı büyük bir deprem ve yıkıcı sonuçları ile sarsıldı. Ülkemizde yaşamaya başlanan büyük acının ilk saatleri idi. Bu acı, günler geçtikçe ağırlaştı, büyüdü.

Kendi okulumuzun, iki gözümüzün nuru TAC'mizin hemen yanı başından başlayarak büyük bir coğrafyayı etkileyen böyle bir olaya ve sonuçlarına elbette camiamız sessiz kalmadı. Mezunlarımız, velilerimiz, kardeş okul mezunlarımız, okulumuz, vakfımız, spor kulübü yöneticilerimiz; ellerinde, yüreğinde, ruhunda varolan tüm değerler ile depremzedelerin yanına koştular.

Bizletter'in özel sayısında, keşke böyle bir yayınlama gerekçemiz olmasa idi

dediğimiz bu özel sayıda, sizlere camiamızın, mezunlarımızın deprem bölgesinde, verdikleri mücadeleyi yansıtmaya çalıştık. Videolar, resimler, doğrudan sahada çalışan mezunlarımızın yazıları, Zoombalaki'den paylaşımlar, geleceğe yönelik öneri ve açılımlar, yapılan projeler. Her bir mezunumuza ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Maalesef iki değerli mezunumuz da depremde yaşamlarını yitirdiler. Levent Tosyalı TAC '82 ve Ayşe İdil Kaya '2000. Bu özel sayımızda onları da anıyoruz. Dönemdaşlarının kaleme aldığı yazılar ve fotoğraflar eşliğinde.

Acımız büyük, çok büyük ama direncimiz ve iyilik duygumuz daha da büyük. Sahada olmaya devam ediyoruz, yaralar tümüyle sarılana kadar her türlü destek ve yardımlarını sürdüren camia mensuplarımıza şükranlarımızı sunuyoruz. Kayıplarımıza Allah'tan rahmet, yaralılarımıza acil şifalar diliyoruz.

Saygı ve sevgilerimle

BizLetter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberleri bekliyor.

betulablatac@gmail.com

nuranbaykal@gmail.com

tarsusamerikankoleji@gmail.com

Mehmet Özel TAC '90
BAŞKAN

'Acı duyabiliyorsan, canlısın. Başkalarının acısını duyabiliyorsan, insansın.' (Tolstoy)

Değerli TAC Ailem,

Sözlerime tüm ülkemizi yasa boğan deprem felaketinde kaybettiğimiz Levent Tosyalı '82 abimi ve Ayşe İdil Çakmak '00 kardeşimi anarak başlamak istiyorum. Maalesef camiamız iki çok değerli üyesini tüm Türkiye'yi yasa boğan deprem felaketinde kaybetti. Çok üzüntülüüz. Ağabeyim ve kardeşim ile birlikte depremde hayatını kaybeden tüm insanlarımıza

Allah'tan rahmet ve yakınlarına sabırlar diliyorum. Huzur içinde uyusunlar.

Çok acı ama bu depremle çok değerli ağabeyimiz ve kardeşimiz ile beraber sayıları 50.000'i bulan can kaybı yaşadık. Deprem bölgelerinde şahit olduğumuz devasa yıkımla fark ettik ki yıkılan sadece binalar olmadı. Maalesef sevdiklerimiz, ailelerimiz, gençliğimiz, mutluluğumuz, aşkımız, işimiz, şehirlerimiz, abimiz,

kardeşimiz yıkıldı altında kaldık.

İşte bu en karanlık anda, camiamızın tüm bölgede acıları paylaşmak, yaraları sarmak adına göstermiş olduğu olağanüstü performans, geleceğe ümitlenmemizi sağlıyor ve yaşama dair inancımızı artırıyor.

Camiamızın tüm fertleri cansiperane şekilde tüm imkanlarını deprem bölgelerine yardım için seferber etmekle kalmadı bir çok mezunumuz ve yakın çevreleri bizzat sahada çalışarak acılara merhem olmaya çalıştılar. Bir gün sonra afet bölgesinde yerlerini alan mezunlarımız tüm desteklerini o günden bu yana vermekteler. Başta Adana gönüllü mezunlarımız olmak üzere tüm mezunlarımıza vermiş olduğu katkılardan ve yardımlardan dolayı

kendilerine teşekkürlerimi, önlerinde eğilerek sunmak isterim.

Her zaman şunu diyorum, dünya işte bu güzel insanlar için dönmeye devam ediyor.

Bölgenin her anlamda toparlanma sürecinin birkaç yıl süreceği aşıkardır. Depremlerin henüz tam anlamıyla ortaya çıkmamış, yakın gelecekte devam edecek potansiyel etkileri göz önünde bulundurulduğunda; ülke genelinde yeniden inşa, problemli yapı stokunun yenilenmesi, iç göç, kırsal kalkınma, ekonomi gibi çeşitli başlıklara sahip bir sorun alanı yakın vadede kendini gösterecektir. Bu durum, bir tek bu bölgeleri değil tüm Türkiye'yi ilgilendiren ve etkileyecek olan bir durumdur. Tüm bu süreçlerde bizlere bireysel ve camiamız olarak birçok sorumluluk düşmekte. Hepimiz böyle bir felaketin tekrar yaşanmamasını diliyoruz ancak depremler yaşadığımız coğrafyanın bir gerçeği. Bir sonraki olası depremde yaşanması olası acıları ancak hazır olursak engelleyebiliriz. Ülkemizin deprem felaketine hazır olabilmesi ancak her birimizin yukarıdaki konularda inisiyatif almasıyla gerçekleşecektir. Camiamızın bu çalışmalarda da öncü kuvvet olarak yer alıp çok değerli çalışmalar yapacağına inancım tamdır.

Sözlerimi Tolstoy'un çok sevdiğim bir ifadesi ile sonlandırmak istiyorum 'Acı duyabiliyorsan, canlısın. Başkalarının acısını duyabiliyorsan, insansın.'

TAC Sevgi ve Saygısıyla,

"LEVENT HEP ŞURADA, TAC KAPISININ ARKASINDA!"

Neredesin kardeşim?
Herkes şaşkın, herkes birbirine iyi
misiniz? diye soruyor.
İyi olanlar cevap verdi vermesine de!
Gelmeyen sesler arasında Levent
Tosyalı var!
Eşi Meltem'den duyduk, Hatay'da
annesinin yanında olduğunu
Önce şehir efsaneleri dolaştı ortada
mesaj yollamış iyiymiş, derken ses vermiş
denildi
Ama o ses aslında hiç gelmedi,
gelemedi.
Pazartesiye, Salıyı zor ettim, İnsel
apartmanı peşine düştük
Hatay perişan, ad yok adres yok
Cadde yok
Sadece enkaz var

Bomboş gözler ve çaresizlik var
İnsel apartmanı olduğu yere çökmüş
Yılların yorgunluğuna bu deprem
yetmiş
Meğerse binanın kaderinde canımız
arkadaşımızın son anına şahitlik etmek de
varmış
Olmadı, çıkmadı oradan Levent
Bir yerin altından alıp başka bir
coğrafyada yerin altına defnettik...
Ama gerçek şu ki
Levent hep şurada, TAC kapısının
arkasında
Stickler'de, kütüphanede
yani demem o ki
Her yerde, her anımızda.

M.Kazım APA '82

“NAİF KİMSEYİ KIRMAYAN KİBAR BİR İNSANDI”

Kardeşim İdil, TAC'den sonra Tıp Fakültesi ve akabinde Göz Doktorluğu kazandı. Amerika'da Hindistan'da ve Almanya'da hastanelerde bizzat doktor olarak çalıştı. İngilizce ve Fransızcası çok iyiydi. Doçentlik tezini vermiş onanmasını bekliyordu. Bütün bunlara rağmen bir köylü ile arkadaş

gibi konuşup ihtiyaç sahibi olanlardan hiç bir şey kabul etmezdi. Kendisi çok naif kimseyi kırmayan kibar bir insandı. Vefat nedeni ile şok oldum ve çok üzgünüm. Onu hep mutlu ve tebessümlü haliyle hatırlamaya çalışıp anacağım..

Fatih Çakmak '00

“IŞIKLAR İÇİNDE UYU YÜREĞİ GÜZEL ARKADAŞIM”

Dönem arkadaşımız, canımız, İdil'imiz. Depremi ilk anından itibaren seni aradık. Sadece Kolejden değil Fakülteden tüm doktor arkadaşlar da seni bulmak için seferber olduk. Hatay'ı Adana'yı Mersin'i hatta İstanbul'un altını üstüne getirdik. Ama o gün haberini aldığımızda hepimiz yıkıldık. Seni depremde böyle ansızın kaybetmenin hüznünü yaşıyoruz hala.

Sana çok ama çok teşekkür ederim. Okuldayken hiçbirimizi incitmediğin için. Hep gülyüzlü olduğun için. Hep yardımsever olduğun için.

7 sene beraber okuduktan sonra

tıp fakültesinde de seninle beraber okumak inan çok onur vericiydi. Yıllar sonra tesadüfen karşılaştığımız kursta da seni görünce enerjiden hiçbir şey kaybetmediğini görmüştüm. Yine gülüyordun ve yine herkese yardım etmeye çalışıyordun. Şimdi seni düşünüp gözlerimi kapatınca o hallerin aklıma gelecek hep.

Aklımızdasın, kalbimizdesin. Fatih ve yeğenlerin bize emanet hiç şüphesi olmasın. Işıklar içinde uyu yüreği güzel arkadaşım.

Erkin Gonca '00

14.02.2023 tarihinde TAC Mezunlar Derneği tarafından düzenlenen

On-line Deprem Değerlendirme Toplantısı Özeti

Değerli Mezunlarımız,

14.02.2023 tarihinde gerçekleştirilen Mezunlar, Okul yöneticilerimiz ve Vakıf yetkililerinin yer aldığı Deprem Felaketi sonrası neler yapılabilir ana konulu

toplantı özetini sizlerle paylaşıyoruz. Katkı veren katılımcılarımıza teşekkür ediyor ve uzun geçeceği anlaşılan bu süreçte öneri ve desteklerinizin devamını diliyoruz.

Saygılarımızla

TAC Mezunlar Derneği

- »» **Toplantı saat 20.30'da açıldı.** Mezunlarımız, okul yöneticilerimiz ve SEV yetkilisi katılımı ile toplantıya başlandı.
- »» **Toplantı yöneticisi Dr. Ali Cerrahoğlu '78** söz alarak, ülkemizi büyük üzüntüye boğan deprem felaketi hakkında 6 Şubat tarihinden bu yana Derneğin koordinasyon etkinlikleri ile sahada aktif olarak çalışan mezunlarımızın katkıları hakkında kısa bir bilgilendirme yaptı.
- »» **Bedia Gücüm '94** ilk günden itibaren İskenderun, Osmaniye, Islahiye ve Antakya ağırlıklı olmak üzere, Adıyaman ve K.Maraş da dahil yapılan saha çalışmaları hakkında bilgi verdi.
- »» **Bu arada kendisi de deprem felaketinden etkilenen Dernek Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Özel '90** toplantıya katıldı. Katılımcıları depremde hayatını kaybeden vatandaşlarımız, mezunlarımız ve mezun yakınları için bir dakikalık sessizliğe ve saygı duruşuna davet etti. Ardından sözlerine devam ederek; Mezunlarımız ve dostlarımızın, sahada günlerdir ellerinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştıklarını belirterek, “'94 Bedia, '92 Gökçe, '89 Ercan, '88 Umut, '03 Ahmet '78 Ali abi ismini tek tek sayamayacağım birçok mezunumuz özveriyle çalıştı. Hepsine çok teşekkür ediyorum.” diyerek sözlerini noktaladı. Toplantının bu aşamasında önümüzdeki dönemde yapılacaklar konusunda öneri ve düşüncelerin seslendirilmesine geçildi.

- »» **Söz alan TAC Başkanışmanı Mrs. Amanda Sunderman** özetle şu hususlara değindi. “Öncelikle kampüsteki binaların güvenli olduğunu teyit ettirdik. Depremden etkilenen öğrencilerimiz için ekstra yurt kontenjanı açacağız ama çok çabuk yapılan geçici odalar olacak. Vakıfla birlikte burs fonları yaratıyoruz. Yardım projelerine de devam ediyoruz ayrıca çalışanlarımıza psikolojik destek alabilecekleri kanalları sunduk. Öte yandan Kampüsteki yatılı öğrencilerimiz bize yardım etmek için gönüllü oldular. Biliyorsunuz ki öğretmenlerimize ve personelimize ihtiyacımız var, bunun birçok yerinde hepimiz öğrencilerimizi iyileştirme süreçlerinde desteklemeye hazır olmak için travma geçirmiş olanlarla, Dr. Ali sürekli görüşmeler yaptı. Şu anda acil durumda olanlar ve yurttan yer için herhangi bir TAC öğrencisi de dahil başvurabilir ve ardından ihtiyacın ciddiyetine göre yatak tahsis edeceğiz. Mektup ve başvuru formu tüm velilere e-posta ile gönderildi. Acil durum yurdu basit ama şu anda durumu ciddi olan aileler için iyi bir seçenek olacak” dedi.
- »» **Ardından söz alan Çiğdem Özyürekoğlu (Tarsus SEV İlkokul Müdürü)** “Tüm velilerime, öğretmenlerime ve Paşam Turizm'e teşekkür ederiz. Hep birlikte birçok çalışma yaptılar. Dün itibarıyla anasınıfları açıldı. Öğretmenlerimizin kayıpları var. Yakın çevremizde neler yapabiliriz hepimiz bu yöne odaklandık. Bize gelen ihtiyaç listesini gidermeye çalışıyoruz. Önümüzde gidecek çok uzun bir yolumuz var.” diye konuştu.
- »» **Söz alan, Fatoş Hanım** “Samandağ'da olan eksikler yatak, erzak, kahvaltılık, kuru bakliyat, hijyen malzemeleri gönderildi. Paşam turizm ile Antakya Karbeyaz köyüne 2 ton odun gönderdik. Okulumuza Yenice'de kurulan çadırkent'den gelen talepler battaniye ve ısıtıcı eksikliği teslim edildi. Üç okul idarelerimizle elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz.” şeklinde konuştu.
- »» **Gizem Hanım** “İletişim açısından çok iyi durumdayız. Birbirimizi desteklediğimiz için çok çabuk ilerleyebildik. Çalışmalarımız sürecektir ve devamının gelmesini sağlamamız gerekiyor. İleriye dönük çalışmalar yapmamız lazım. Uzun soluklu ne yapabiliriz? İyi bir proje varsa bize haber verin kaynak sağlarız” dedi.
- »» **Ardından söz alan mezunlarımız ve velilerimiz geleceğe dönük öneri ve görüşleri seslendirmeye devam ettiler.**
- »» **Mehmet BORO '80** depremzedelere normal hayata geçmeleri için bireysel olarak neler yapmaları gerektiği konusunda “Uzun yürüyüşler yapmak ,

Leonardo Da Vinci yöntemi ile ters el ile yazı yazmak, herhangi birine maddi ve manevi katkıda bulunmak, yaşanan bu deneyimden bir anlam çıkarmak gibi” önerilerini sundu.

»» **İrem ANAK** “Lise okul aile birliğini temsilen buradayım. İlkokul ve ortaokul OAB ile Bedia Hanıma teşekkür ederek, yardımların tek elden çıkması bizim için çok önemli. Ayrıca doğru yere yardım yapmalıyız. Ortak bir platform kurup onun üzerinden gidilmesini öneriyorum “dedi.

»» **Cem Bahadır Mutlu '86** “Dernek ve okulun bizi yönlendirmesine ihtiyacımız var. 1999 depreminde, depremzedeler için sabit bir barınma alanının mezun destekleri ile oluşturulduğunu hatırlatıyorum. Belediye arsa ve altyapı hazırlasa, biz de mezunlar olarak konteyner veya prefabrik mahalle, köy kursak. Yine Vakıf Antakya’da bir okul kurabilir, hepimizin eli de o okulun üstünde olur” diyerek önerilerini sundu.

»» **Doğu Yurtsever '19** “Tuğla burslu öğrencilerinin tamamını depremzedelerden seçebilir miyiz” diye öneride bulundu.

»» **Semih Bilgin '68** “TMMOB gençlerden oluşan bir grup kurdu. Bilgi kirliliğini önlemek, gelen taleplerin doğruluğunu araştırmak ve doğru adreslere ulaşmak için ortak platformda benzer bir grup faydalı olabilir” dedi.

»» **Çiğdem Özyürekoğlu** tekrar söz alarak “Vakfın başlattığı kampanyayı aktardı. Eğitim adına ne yapabiliriz? Çocuklara nasıl ulaşabiliriz? Öğretmenlerimizin projeleri var. Bizim etrafımıza gelen öğrencilerin bulundukları yerlere giderek çalışmalar yapıyoruz ve yapacağız” şeklinde ekledi.

»» **Söz alan, Rana Tanıl '98** “Yurt dışında çok mezunumuz var. Oradan bağış toplamak çok kolay. Kendi çalışanlarının herhangi bir sebep için topladıkları yardımı, kendi işverenleri aynı parayı match ederek artırıyor. “Matching gift” sistemini kullanan şirketlere kampanyaları gönderiyorlar. Yurt dışında yaşayan mezunlardan bu kapsamda iş birlikteliği istenebilir” dedi.

»» **Hamdi Demirel '70** “Şu ana kadar Romanya’dan 27 tır gönderdik. Burada Rotary üyesiyim ve ISS’nin başındayım. Her verilen 1 lira 2 lira oluyor. Rotary kulüpleri ile bir araya gelip projeler yapıp duyurmamız yararlı olur” dedi.

»» **Murat Molu '81** “Büyük bir afet. Okulumuz ve mezunlarımızın duruşu ve çalışmaları gurur verici. Önerilerimden birisi dernek bünyesinde 2023 aidatı

ile birlikte deprem fonu oluşturulması. SEV bugün bir açıklama yaptı bir fon ayırmışlar. Eğitim öncelikli projeler yapmamız gerekiyor. Emekli bir genel cerrah olarak K.Maraş’ta gönüllü çalışmaya başlayacağız. IBB “Şartsız Bağış” kampanyasını IBAN noları vererek başlattı.” diye konuştu.

»» **Ali Cerrahoğlu** “Dernek bünyesinde yardım kampanyası açmamızın farklı bir yasal prosedürü var. Yapılacak projeyi bulalım, ona bireysel olarak mezunlar ve camia olarak destek olalım” açıklamasını yaptı.

»» **Çağrı Bağatur '80** “Arabuluculuk ve sigorta hakemi olduğunu da belirterek; mağdurların hukuki olarak tespitleri yapılıyor. 99 depreminden hepimizin tecrübesi var. DASK sigortası ve evlerin sigortası konuları var. Ama bu insanların şu an malesef kimliği bile yok. Bünyemizde bir ekip kurulursa bu mağdur insanlara yardım edilebilir dedi. İsimleri ve TC kimlik nolarının toplanması gerekiyor. Bu taleplerin bir an önce yönlendirmesi lazım. Bu arada da hak kayıpları yaşayabilir. Müteahhitin yaptığı ev yıkıldı. Belediye kusurlu vs... Uzun bir yola girmesi nedeniyle bir proje ekibi tarafından yürütülüp bir an önce haklarını alma projesini biz de camia olarak destek verebiliriz” dedi.

»» **Diledi Adıyaman '94** “20 yıllık sigortacıyım. Çağrı abinin çalışmalarına destek olurum” dedi.

»» **Can Özkenel '04** “Travmanın atlatılması ve depremzedelerin toplumsal hayata yeniden katılması için istihdam çok önemli. Camiamız bir istihdam grubu kurabilir” şeklinde öneri getirdi.

»» **Nejla Uludağ** “Teyit masası oluşturup günlük yardım noktaları paylaşılabılır. Herkese en çok fayda sağlanabilmesi açısından iyi olur.” dedi. Levent Öztürk '89 “Tuğla bursu yanı sıra, yurt imkanları da öncelikle depremden etkilenmiş öğrencilere açılabilir” diye ekledi.

»» **Merter Yalçınkaya '99** “Hekim grupları Adana ve Mersin Şehir hastaneleri yoğun bir çalışma içerisinde. Diğer şehirlerden desteklemeler yapılıyor. Bu hekim grubuna düzenli yemek desteği verilebilir mi? KYK’da kalan online eğitime geçen üniversite öğrencileri kendilerini kapının önünde buldu. Bu öğrencilerin bazıları depremzede ve evleri olmayan öğrencilere barınma desteği verebiliyor muyuz?” dedi.

»» **Baran Çetin '02** “Hepimizin başı sağ olsun. 2007 senesinden beri Antakya

ya gidip geliyorum. Sonrasında da orada yaşadım” dedi ve deprem günü yaşadıklarını anlattı. Daha sonra “Genel Cerrah açığımız gerçekten var.” diyerek sözlerini tamamladı.

»» **Hakkı Sunay '91** “Derneğin yaptıkları müthiş. Hepinizi destekliyorum. 99 depreminde yaşadıklarımın bir kısmını paylaşmak istiyorum. Üniversite araştırma görevlisi idim çevre illerde AKUT ile çalıştım. O zaman Suriyeliler yoktu. Bizim valilikten gelen yardımların önünü kesen insanlar yoktu. Bizim ülkenin bir ahlak problem var. Acılarımız var kaybımız var. Şu an bölgede öyle insanlar var ki durum çok vahim. Camia olarak yaptıklarımız mükemmel ama bundan sonra yaptıklarımızın çok farklı olması lazım. Bir sürü çocuklar anne babasız kaldı. Aramızda anne baba olmak isteyenler var. Bu konularda duyarlı olmak lazım. Ben 99’da çalışırken çok fazla kötü niyetli insan ortada yoktu. Ama yine de temkinli olmak lazım. O zaman bile tırla gönderdiğimiz ürünlerin önünün kesildiğini de biliyorum. O yüzden polisle gönderdiğimizizi de biliyorum dedi. Şimdi sizleri ve çabanızı görüyorum, bireysel yardımları ulaştırırken çok dikkatli olmamız gerektiğini söylemek istedim.” diye konuştu.

»» **Fatih Özbayrakçı '81** “Depremde hayatını kaybedenlere rahmet diliyoruz. Kalanlara geçmiş olsun demek istiyorum. Bugün Levent Tosyalı’yı son yolculuğuna uğurladık. TAC mezunları çok kalabalıktık. İzmir ekibi olarak oralara fazla yardımcı olamadık. Buradan giden STK’lara destek verdik.” diyerek, depremde zarar gören Adıyamanlı bursiyerimiz ile ilgili yapılan çalışmalar hakkında bilgi verdi. “Doktor olmasına 2 senesi kaldı. Sizlerde elinizde oluşacak fonlarda ona destek verirseniz seviniriz” diye konuştu.

»» **Cem Sezginsoy '93** “Depremden Mersin, Tarsus’a gelenler için yapılacak bir şeyler var mı? Bir öğrencimizin ailesi ve kendisinin barınma sıkıntısı, Adana’da yaşayan öğrencilerimizin barınma sorunu var. Okuldan yatakhane ek bir konaklama sağlanacağı maili geldi. Biz sayıları biliyor muyuz biz ne yapabiliriz” dedi.

»» **Ali C.** okul çalışanlarına hasar alan evi olanlar için kampüsün kapılarını açtı. “144 kişilik yatakhane full durumda. Şimdi eski şekilde koğuş sisteminde bir ek bölüm yapılacak” dedi. “Yarın depremzedelerin yerleştiği bir yurda ziyarete gideceğiz. 78 mezunumuzun evi yıkıldı, bizler yanına gittik. Antakya’dan ücret almadan 60-70 personeli taşıdıkları için Paşam turizm’e teşekkür ederiz.” diye konuştu.

»» **Ortaokul OAB başkanı Fatoş Kunt** söz aldı “Kayıpları okulla takip ettik, taziyede bulunduk. Bu zor günlerde düzenli manevi destek de önemli” dedi.

»» **Emrah Bulut '92** “İzmir depremini yaşayan bir TAC mensubu olarak hemen aksiyon alabildim. AFAD’da eğitim almıştım o zaman. Bu depremde AFAD’dan bir çağrı aldım. Adana havalimanında onlarla buluştum İskenderun, Antakya, Samandağ’da bulundum. Ekipler hızlı kararlar vermesi gerekirken veremedi. Kurtarma ekiplerinin coğrafyayı, o çalışılan şehri tanınması, bilmesi lazım. Örneğin Enkazın neresi çatı, neresi altı şehir özellikleri belirliyor. Arama-Kurtarma ekipleri şehir özellikleri ve kültürü konusunda eğitilmeli, Kariyer günlerinde de, Deprem için de neler yapılır onları bile öğrencilerimize anlatmak lazım” dedi.

»» **Bedia Gücüm '94** “Deprem ile ilgili , depremde hayatta kalma, hazırlık vb. konularda mutlaka okullarda eğitim verilmesi gerekiyor. Bizim okulumuz da bu konuda öncülük yapabilir. Mezunlarımızın deneyimleri paylaşılabilir.” şeklinde konuştu.

»» **Gamze hn (SEV kaynak geliştirme direktörü)** “Pazar günü biz Deprem bölgesine ne yapabiliriz diye bir proje ekibi kurduk. Bu Cumhuriyet kurulurken Atatürk’ün savaş verirken, eğitim kongresi yaptığını, unutmamalıyım. Şimdi okul kapatıyoruz; çok üzücü. Bizim okul yapma yeteneğimiz var bunları faaliyete geçirebiliriz. Darüşşafaka’dan geldim. Travma sonrası eğitim modelleri nasıl geliştirmeli? Küçüklerde atlatmak için ne yapılmalı? Çocuklar için hocalarımızla neler yapabiliriz? Onlar için oyuncaklar çok önemli. Bizi neler yapabiliriz diye bizi arayanlar var. Tüm mezunlarımızla kaynağı oluşturulmuş ve projelendirilmiş etkinlikler yapabiliriz” diye sözlerine devam etti ve SEV’in başlattığı bağış kampanyası hakkında bilgi verdi.

»» **Bedia '94** “Birçok dernek sizinle ne yapabiliriz diyor. Hamdi abinin dediği gibi rotary ile bir şeyler yapmamız lazım. Artık konteyner kent kuralım dedik, bir tanesi 35.000 olan 50.00 lira olmuş. Biz Mezunlar Derneği çok büyük bir gücüz. Bir proje geliştirelim hepimize yakın olsun hep birlikte yürüyeceğimiz bir şey olsun. İki çadır ile gittik 350 çocuk vardı. Onlara destek şart” dedi.

»» **Sena Kırıl '12** Tarsus’ta yaptıkları yardımlardan söz etti.

“Hem Mezunlarımıza Hem de Kardeş Okul Mezunlarımıza Destekleri İçin Çok Teşekkür Ediyoruz”

DUYURU - 08.01.2023-1

Sevgili Tac ve Talas,
Cok zor günler yasayan ülkemizde, deprem felaketinin yarattığı acıyı her birimiz derinden hissediyoruz.

Şu an yardıma ihtiyacı olan o kadar insan ve memleket köşesi var ki...

Mezunlar Derneği olarak dün koordinasyon desteği verdiğimiz bir projeyi sizlerle paylaşmak istedik.

Birleşmiş Milletler Gıda Programı desteği ile ülkemizin her köşesinden gönüllü olarak gelen şefler deprem bölgesinde birçok yerde sahra mutfakları kurdular. Bu çalışmaya Slowfood Tarsus Birliği ve TOBB'de destek verdi. Biz de mezunlarımızın destekleriyle İskenderun'da kurulmuş olan ve hergün 5-7 bin kişilik yemek hazırlayan sahra mutfağına erzak temin ettik ve lojistik destek verdik. Ayrıca, depremzedelere doğrudan iletilmek üzere ihtiyaç duyulan gıda maddeleri yollandı. İlk partide mezunlarımızın destekleri ile muhtelif gıda maddesini ilgili ihtiyaç bölgesine gönderildi. Sahada çalışan gönüllülere de desteklerimizin süreceğini belirttik. Mezunlarımıza ve kardeş okul mezunlarımıza bu değerli destekleri için çok teşekkür ediyoruz.

İhtiyacın büyüklüğü ve sürekliliğini göz önüne alarak bu ve benzeri projelere de

mezunlar olarak destek verelim istiyoruz.

Projelere destek vermek isteyen mezunlarımız aşağıdaki gönüllülerimiz ile doğrudan iletişime geçebilirler.

Hepinizi saygı, sevgi ve dayanışma duygularımız ile selamlıyoruz.

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ Destek İletişim Bilgileri

Mehmet Özel '90	0 532 424 4916
Ali Cerrahoğlu '78	0 532 236 4339
Hale Kundak Soylu '86	0 532 466 0698
Umut Yalnız '88	0 535 527 5491
Ercan Acımiş '89	0 532 421 8701
Bedia Gücüm '94	0 533 336 4256
Ahmet Turan Bülbül '03	0 533 744 2193

DUYURU 08.01.2023 - 2

BİLGİLENDİRME

Sevgili Mezunlarımız;
Yaşadığımız deprem felaketinden etkilenen vatandaşlarımıza elimizden geldiğince destek olabilmek amacıyla tüm mezunlarımız ve dostlarımız ellerinden gelen gayreti gerek bireysel yardımlarla gerekse güçlerini birleştirerek fazlasıyla göstermektedirler.

Mezunlar Derneği olarak camiamız tarafından yapılan ve destek verdiğimiz yardım çalışmalarına ilgili sizleri bilgilendirmek istedik.

1) 07.02.2023 - Gönüllü kuruluşlarca İskenderun'da oluşturulan sahra mutfağında depremzedelere çorba ve yemek yapımı için malzeme temin edildi ve teslim edildi. 225 kg mercimek, 175 kg kuru fasulye, 100 kg nohut, 125 kg pilavlık bulgur, 75 kg çorbalık bulgur, 75 kg pirinç, 40 kg salça, 54 lt ayçiçek yağı, bolca baharat. Yemek üretimi 08.02.2023 sabah itibariyle başladı.

2) 08.02.2023 - Deprem bölgesinde kurulmuş olan sahra mutfağı yemek yapımı için gereken erzak temin edilerek TAC Mezunlar Derneği Adana şube başkanı Bedia Gücüm ve Gökçe Demirtaş'92 tarafından götürülerek ihtiyaç sahiplerine teslim edildi: 3 adet sanayi tipi tüp, 1500 sandviç için malzeme, 1500 kişilik mercimek çorbası malzemesi, stretch film, kağıt bardak, plastik kaşık, ve karton çorbalık,

3) 08.02.2023 - Osmaniye'de TAC'92 mezunumuz Püren Yeşil'in belirlediği, 25'i çocuk 100 kişilik ihtiyaç sahibi ailelerin acil ihtiyaçları olan malzemeler temin edilerek bir kamyon ve bir araçla götürüldü. Çorap, iç çamaşırı, eşofman, tayt, polar, sweatshirt, mont, ayakkabı ve 50 adet battaniye, 100 kilo makarna, 100 kilo mercimek, 100 kilo bulgur, salça, 50 litre yağ,

baharat, tuz, 150 adet konserve hazır yemek, 5kg çay, 20kg şeker, 20 paket bebek bezi, ped, ıslak mendil, sabun, kolonya, el feneri, pamuk, yara bandı, şampuan, vazelin, bebek maması, bisküvi, galeta, palet ekmeği, paket ekmek naylon çadırlarda kalan herşeyini kaybetmiş ailelerin ihtiyaçlarına göre kendilerine teslim edildi. Fazla olan malzemeler mezunumuzun işyerinde korunarak ilerleyen günlerde direkt olarak ihtiyaç sahiplerine verilmek üzere bırakıldı.

4) 08.02.2023 - Akşam saatinde sahra mutfağında yiyeceklerin tükenmesi üzerine 500 ekmek daha temin edildi.

5) 08.02.2023 - TAC 2001, 2002, 2003 ve 2004 mezunlarımız 3 adet jeneratör, hilti, su, ısıtıcı, polar battaniye, mont, eldiven, ıslak mendil, çocuk bezi, kadın pedi, mama, hazır çorba, poşet çay, bardak, tuvalet kağıdı, kraker, bisküvi, helva, reçel, süt, konserve gıda (hazır yemek), ton balığı, şekerleme vb. her türlü gıda malzemesini Samandağ ve Arsuz'a gönderilmek üzere 2 TIR malzemeyi yarın sabah yola çıkarıyor.

Yardımlarımız ihtiyaç sahiplerine direkt ulaştırılmaya devam edilmektedir. Ülke olarak yaşadığımız bu zorlu günlerde yaralarımızı sarmaya elbirliğiyle destek veren tüm mezunlarımıza, kardeş okullarımızın mezunlarına, öğretmen ve çalışanlarımıza, dostlarımıza çok teşekkür ederiz.

DUYURU - 09.02.2023-3

Bağışçıların sağladığı desteklerle 09.02.2023 tarihinde yapılan yardımlar aşağıdadır.

■ Jeneratörlerin çalışması için gereken mazotun temininde ihtiyaç duyulan 150 adet bidon alınarak mezunumuz Tunç/ Efe Eraydın'a teslim edildi. İhtiyaca göre doldurulup dağıtılıyor.

■ Hatay'a gitmek üzere bir araç hazırlandı. Orada hizmet veren bir sahra mutfağında kullanılmak üzere ihtiyaç duyulan mercimek, bulgur, şehriye, pirinç, yağ, çorba malzemeleri, soğan, patates ve sebze gibi malzemeler, 100 kadın, erkek ve çocuğa yetecek kadar iç çamaşır ve çorap temin edilerek araca yüklendi. 2 adet odun sobası, yakacak, 5 adet lpg tüpü de talep üzerine araca eklendi.

■ Elbistan'a gönderilmek üzere bir araç hazırlandı. 1 TIR battaniye bir mezunumuz tarafından alındı. Mezunumuz Didem Özsoy'un ailesi orada yaşıyor ve ulaşamamıştı. Onlar ve çevrelerindeki diğer depremzedelerin ihtiyacı için bir jeneratör bir mezunumuz tarafından temin edildi ve aynı tırta sevk edildi.

■ 2013 mezunumuz Doğuş Döven Hatay'da Alex Sayek'13 ün desteği ve yönlendirmesiyle sahra mutfağı kurmak üzere hazırlık yapıyor ve Tarsus'ta bir araçla malzeme hazırlandı. Biz de bu mutfağa lojistik ve malzeme desteği verdik. Alınan

100 battaniye ile birlikte Ruhi Koçak'84'ün sağladığı araçla Adana'dan alınarak topluca Hatay'a gönderildi.

■ Hatay'da kurulmuş olan ve depremin 2.gününde destek olduğumuz 5000 kişilik sahra mutfağında yemek yapılmak üzere yeniden; kuru gıda, sebze ve diğer malzemeler ve 100 battaniye temin edilerek Ercan Acımiş '89'un temin ettiği kamyonla Hatay'a gönderildi.

■ Adıyaman'da ulaşamayan bir köyün ihtiyacını karşılamak üzere kuru gıda ve giysi temin edildi.

MEZUNLARIMIZIN DİĞER YARDIMLARI:

Mezunlarımız Can Özkenel '04, Temuçin Karmutoğlu '04, Alp Erdem '02, ve Sena Kırıl '12, Mersin, Tarsus ve Adana'da ikinci evi, yazlığı, yaylası olan gönüllü ev sahipleri ile depremzede aileleri buluşturup barınma ihtiyaçlarını karşıladıkları bir dayanışma grubu kurdular. Şu ana kadar 52 depremzede yerleştirildi.

■ Brezilya fahri konsolosu Cengiz Sönmez '75'in organizasyonu ile gelen 20 kişilik Brezilya yardım ekibine Saadet Güleç '04 gönüllü tercüman olarak sahada destek vermeye başladı.

■ 1992 mezunumuz Emrah Bulut deprem bölgesinde çalışan yabancı ekiplere gönüllü tercümanlık yapıyor.

■ 1989 mezunumuz Sibel Özkasap'ın

eşinin katkısı ile, 1 adet jeneratör Hatay'a, 1 adet jeneratör Hassa'ya, 1 adet jeneratör Elbistan'a, 2 adet jeneratör AKUT'a teslim edilmek üzere İslahiye'ye, 3 adet jeneratör Samandağ'a 140 adet ekstra kablolu full sarj edilmiş powerbank, 100 adet başa takılan ışıldak, ışıldaklar için 1800 adet pil, ped, çocuk bezi ve ıslak mendil, çikolata Samandağ'a götürüldü.

■ 1981 Mezunumuz Barış Gürsesli'nin katkısı ile Hatay'a belirlenmiş olan yere 1 adet jeneratör götürüldü.

■ Ercan Acımiş '89'un katkısıyla her jeneratörle birlikte 30'ar litre yakıt ve onar metrelik üçlü uzatma kablosu ve 150 adet battaniye gönderildi.

■ İsmail Aytekin'90 temin ettiği 2000 adet iş eldiveni her jeneratör verilen yere gönderildi.

■ 1989 ve 90 mezunlarımızın katkılarıyla 400 kişilik yemek Hassa/Hatay'a gönderildi

■ 370 kişilik yemek Maraş'a gönderildi.

DUYURU 10.02.2023-4

Mezunlarımız, kardeş okullarımızın mezunları, okulumuz öğretmenleri, çalışanları, velileri ve dostlarımızın sağladığı katkılarla deprem felaketinin ilk saatlerinden itibaren yardım faaliyetleri yürütülmektedir. Çok geniş bir alanı etkileyen depremde acil ihtiyaçların belirlenmesi ve koordinasyon güçlüğü'nün bilincinde olarak yardımlarımızı

direkt olarak ihtiyaç sahiplerine iletmekteyiz. Derneğimizin kurduğu acil yardım ekibine gelen destek çağrılarını karşılayabilmek için yapılan yardımları ve mezunlarımızın ülkemizin dört bir yanından destek çabalarını sizlerle günlük duyurular şeklinde paylaşıyoruz.

10 Şubat 2023 günü yapılan yardımların listesi aşağıdadır:

■ Yardımların direkt olarak ihtiyaç sahiplerine iletilebilmesi için insan kaynağına büyük ihtiyaç olmakta. Yardımcı olabilecek mezunlarımız belirlenerek ekipler kuruldu. Evren Levent '95, Umut Boğa '96, Kıvılcım Aksüt '08 ve bir arkadaşı, Bahadır Başaran '92, Burcu Taçyıldız '02, Tufan Taçyıldız, Barış Uçar '94 Aslı Nehir Uslu '17 ekibe katıldılar. İkişer kişilik yeni ekipler oluşturuldu. Sabahtan itibaren önceden belirlenen depremzedelere ihtiyaçları bu ekipler tarafından teslim edilmekte.

■ Depremin ilk gününden itibaren planlanarak Hatay'da kurulan sahra mutfağına malzeme teminine devam edildi. binlerce depremzede için yemek üretilen mutfağın ihtiyacı olan; 25 bin adet tek kullanımlık kap, kaşık ve çöp torbası alınarak sahra mutfağına teslim edildi.

■ Mezunumuz Kıvılcım Aksüt '08 yardımları ile ÇYDD Çukurova şubesine deprem bölgelerinde belirlenen ihtiyaç sahiplerine dağıtılmak üzerine 30 koli su tedarik edilerek gönderildi.

■ Kahramanmaraş'ta aralıksız çabalarla

hayat kurtarmak için çalışan kurtarma ekiplerinin ihtiyaçları büyük. '89 Sibel Yıldırım Özkasap'ın eşinin belirlediği ihtiyaçlar temin edilerek: 1 adet Hilti, 5 adet 180'lik Spiral, 500 adet 180'lik Taş, 2 adet kırıcı uç, 30 + 10 metre uzatma kablosu, 16 adet kafa lambası 288 adet pil, 5 adet 30000 mah Powerbank, kurtarma ekiplerine teslim etmek üzere '90 Murat Besler'in organize ettiği araç ile gönderildi.

■ Yurtdışından ülkemize gelen uluslararası yardım organizasyonu "Sınır Tanımayan Doktorlar"ın ihtiyacı olan 31 adet 30000 mah Powerbank temin edilerek gönderildi.

■ Reyhanlı'da enkazda çalışan kurtarma ekiplerinin ihtiyacı olan 1 adet 3,5 kw jeneratör, 16 adet kafa lambası, 288 adet pil Ercan Acımuş '90'ın temin ettiği araçlarla gönderildi.

■ Antakya'da çalışan İstanbul enkaz çıkartma ekibine ellerinde bulunan jeneratörün yetersiz kalmış olması nedeniyle 1 adet jeneratör, 16 adet kafa lambası, 288 adet pil, 200 adet eldiven gönderildi.

MEZUNLARIMIZIN DİĞER YARDIMLARI

■ Depremden kurtulup sığınacak yeri olmayan ve kaybettiklerinin yanında olmak amacıyla soğuğa rağmen enkazları terk etmeyen depremzedelerin soğuktan bir nebze olsun korunabilmeleri amacıyla çok sayıda battaniye ihtiyacı mevcuttur. Bu

ihtiyacın karşılanması için önceden temin edilenlere ek olarak 1973 mezunumuz Bülent Özler'in katkısı ile 1000 adet battaniye temin edilerek direkt olarak ihtiyaç sahiplerine götürüldü.

■ Deprem bölgesinden Adana'ya sevk edilen, tedavilerinin ardından taburcu edilmelerine rağmen gidecek yerleri olmayan ve bu nedenle yeni hastalar için yer açamayan hastanelerden taburcu olan depremzedelerin yerleştirilmesi konusunda çalışmalarımız mezunlarımızın sağladığı imkanlarla bugün devam edecek.

■ 1991 mezunumuz Hakkı Sunay mezunlarımız arasında başlattığı çalışma ve mezunlarımızın katkıları ile depremzedeler için çok sayıda hasta bezi temin etti.

■ 1983 mezunumuz Alp Osmanoğlu ve Efe Hatay'83 ekipleriyle birlikte 2. günden itibaren bölgede çalışarak bir çok yaralıyı enkazdan çıkardılar ve halen çalışmaya devam ediyorlar.

■ Besim Özek'90, Zekeriya Özveren'94, İsmail Çetin'99 un üyesi olduğu Rotary Kulübünün sağladığı yardım maddeleri; toptan kuru gıda, küçük porsiyon hazır gıdalar, hijyen malzemeleri, bebek bezi, ısıtıcı, çocuk kıyafetleri ve iç çamaşırları İskenderun'da Zeynep Ergün'89 ün yönlendirmesiyle 1990 mezunumuz Mehmet Özel'in temin ettiği araçla bölgeye götürülerek dağıtıldı.

■ 2013 mezunumuz Doğuş Döven

Hatay'da dönem arkadaşı Alex'13 ile kurduğu mutfağın yemek üretimine ve gıda malzemesi teminine devam ediyorlar. Buna ek olarak arabasına yüklediği malzemeleri köylere giderek ihtiyaç sahiplerine bizzat dağıtmaya devam ediyor.

■ 2002 Mezunumuz Burcu Taçyıldız'ın eşi Tufan Taçyıldız araçları ile malzeme dağıtımına destek vermek için gönüllü oldu.

■ Umut Boğa'96 kendisi ve arkadaşları ile depremzedelere yardımların bizzat dağıtımını konusunda 2 araçla destek vermeye gönüllü oldular.

■ Adıyaman Besni 1 Nolu Sağlık Ocağı Doktor Mehmet Arslan ve ailesinin evleri yıkıldı. Doktor Mehmet bey hafif yaralı olmasına rağmen yardımcı olabilmek amacıyla görevine devam etmekte. Kızları Aslı tarafından bizlere iletilen ihtiyaç listesindeki tıbbi malzeme ile kışlık giysiler Gaye Berkmen tarafından karşılandı. Diğer ihtiyaç malzemeleri Zeynep Ergün '89 ile TAC '13 Onurcan Coşar'ın ailesi tarafından temin edilerek kendilerine iletili. Malzemelerin iletilmesini Ercan Acımuş '89 ve Nuran Baykal koordine ettiler.

■ 1980 mezunumuz Mümtaz Pak deprem felaketinde ailelerinden ayrı düşen çocukların güven içinde barınabilmesi için Uşak'ta yürütülen çalışmalara destek veriyor.

Camiamızın el birliğiyle yapılabilen tüm bu çalışmalar için tüm bağışçılara çok teşekkür ederiz.

PLANLANAN YARDIMLAR

Bu büyük deprem felaketi karşısında ülkemizin her köşesinde tüm vatandaşlarımız büyük bir duyarlılık göstererek bölgeye yüklü miktarda yardım göndermekteler. Şu anda temel sorun yardım malzemelerinin eksikliği değil her yere etkili bir şekilde dağıtılamamasıdır.

Biz de mezunlar ve okulumuz olarak dostlarımızın da katkılarıyla orta vadede gelişmekte olan uzun süreli ihtiyaçların giderilmesi için çalışmalar yapmaktayız. Üzerinde çalışılan uzun vadeli yardım konuları aşağıdadır. Sizler de yeni fikirlerle önerilerde bulunabilir ve çalışmalarımıza katkıda bulunabilirsiniz:

DUYURU - 11.02.2023-5

■ Yaşadığımız felaketin tüm olumsuzlukları içerisinde güzel bir haber geldi: dün enkaz kurtarma çalışması yapan madencilerin kendi jeneratörlerinin o çalışma için uygun olmaması nedeniyle hemen bir jeneratör göndermiştik. O enkazda bugün 35 yaşında bir kadın depremden 5 gün sonra sağ olarak çıkartıldı. Bu güzel olayda camiamızın da payı olduğunu görmek mutluluk verici.

■ Bugün 3 ekip deprem bölgesine giderek önceden tespit edilen noktalara ihtiyaçlarını götürerek teslim etti. Maraş'a 1 jeneratör ve 3 koli çöp torbası götürüldü. Arsuz'a bir jeneratör teslim edildi. İskenderun'daki sahra mutfağına erzak götürüldü.

■ Okul aile birliklerimiz de depremzedelere gönderilmek üzere çok miktarda kıyafet, gıda ve diğer malzemeleri temin ederek okulumuza gönderdiler. Bugün okul müdürlerimiz, yabancı hocalarımız, yatılı öğrencilerimiz, okul çalışanları hep birlikte bu malzemeleri ayrı ayrı sınıflandırdılar, kolilere yerleştirip etiketlediler. Malzemeler önümüzdeki günlerde de toplanmaya devam edecek ve en çok duyulan yere direkt gönderilecek.

■ Öğrenci kardeşlerimiz de depremzedelere yardım konusunda okulumuzun ve mezunlar derneğimizin yürüttüğü çalışmalara destek veriyorlar.

■ Depremi üzerinden günler geçtikçe ihtiyaçlar farklılaşıyor. İlk günlerde su, gıda ve giysi ihtiyacı çok belirgindi ve ülkemizin dört bir yanından gönderilen çok sayıda malzemelerle bu ihtiyaç artık büyük ölçüde karşılanmış görünüyor. Bundan sonraki süreçte barınma, tuvalet gibi ihtiyaçlar öncelik kazanıyor. Çok sayıda çadır ihtiyacı nedeniyle uygun özelliklerde ve boyutta çadır temininde zorluklar mevcut. Mezunlarımızın desteğiyle bugün 14 tane çadır temin edilerek ihtiyaç sahiplerine gönderildi. Çadır teminine devam edilecek.

■ Hataylı yaklaşık iki bin depremzede Tarsus'un Yenice kasabasının güneyindeki Kazanlı ve Yeşiltepe köylerine akrabalarının yanına geldiler. Sayılarının çok fazla olması nedeniyle evlere sığmadılar ve seraların içinde çamurlu ortamda zor şartlarda barınmaya çalışıyorlar. Bugün bu

depremzedelere ihtiyaç duydukları gıda, kıyafet, hijyenik malzeme vs... götürüldü. Barnabilmeleri için geniş çadırlar temin edilmeye çalışılacak. Bu konuda desteğe ihtiyaç var.

■ Enkaz altında kalan yakınlarını terketmeyen ve 6 gündür sokakta zor şartlarda yaşayan depremzedelerin en önemli ihtiyaçlarından birisi de battaniyeler. Dün sipariş verilmiş olan 1000 adet battaniye bugün önceden belirlenmiş yerlere teslim edildi.

DUYURU- 12.02.2023-6

■ 12 Şubat depremin 6. gününde mezunlar derneği ekibi olarak gönüllü desteği verdiğimiz bölgelerden birisi olan İskenderun'daki saha mutfağına malzeme tedarikinin yanısıra fiziki olarak da destek vermek üzere gittik. İskenderun'da kurulan mutfakta İstanbul ve Bodrum'dan gelen şefler ve yardımcılar gönüllü olarak yemek hazırlıyorlar. Biz de depremin başından bu yana sizlerin destekleriyle onlara erzak tedarik ettik. Günde 7-8 bin kişilik çorba ve gelen malzemelere göre yemek hazırlanarak bir yandan çevrede dışarıda yaşayan halka dağıtılıyor diğer yandan da kentin başka bölgelerinde bulunan 50-100 kişilik ihtiyaç sahibi gruplara araçlarla toplu halde götürülüyor.

Malzemenin yanı sıra insan gücü desteğine de büyük ihtiyaç var. Ekipler bir haftadır tüm gün çalışıp akşamları da çadırlarda akarsu, duş ve kıyafet değiştirme olmadan dinlenmeye çalışıyorlar. Şefler

büyük kazanların başındalar, ekipler malzemeleri ayrıştırıp, soyup, doğrayıp hazır hale getiriyorlar. Biz de ekip olarak bir yandan erzak ve teknik eksikleri tespit edip diğer yandan yemek hazırlığında çalışan gönüllülere destek verdik. Ayrıca Adana'dan bir grup üniversite öğrencisini de 1990 mezunumuz Ercan Acımiş'in temin ettiği araçla götürerek çalışmalara dahil ettik.

Yarın 5 adet bir tonluk su deposu yaptırılarak su ihtiyacı karşılanmak üzere mutfağa gönderilecek. Su depoları zaman zaman itfaiye tarafından dolduruluyor. Ayrıca; açıkta duran erzağın olası bir yağmurdan etkilenmemesi ve geceleri orada barınan kişiler için çadır yapılacak.

Destek verdiğimiz mutfakta uzaktan gelerek bir haftadır gönüllü çalışanların dinlenip duş alabilmek üzere Adana'ya getirilerek dinlenme sonrasında yeniden deprem bölgesine götürülmesi için organizasyon yapıldı.

■ İskenderun'da depremde evi ağır hasar gören ve çok sayıda yakınlarını kaybeden 1978 mezunumuzu ve ailesini ziyaret ettik.

■ Adıyaman'da evleri yıkılan ve birçok yakınını kaybeden başka bir mezunumuzun ailesiyle birlikte kalabilmesi için gönüllü mezunlarımız tarafından Muğla'da ev tahsis edildi.

■ Okulda öğretmen ve velilerimizin temin ettikleri çok sayıda malzeme bölgemize zorunlu olarak sevk edilen ve zor

durumdaki depremzedelere götürülmeye başlandı. Bu çalışma önümüzdeki günlerde de devam edecek.

■ Bölgede en büyük ihtiyaçlardan birisi çadırlar. Evleri yıkılan veya hasar gören halk evlerine giremiyor ve yakınında arabalarda veya dışarıda kalıyorlar. Kurulan çadır kentler henüz yetersiz. Maalesef büyük talep nedeniyle kışık çadır temininde büyük güçlük var. Bu konuda görüşmelerimiz sürüyor. İhtiyaç sahiplerini not alıyoruz ve çadır temin edilebildiğinde dağıtımı sağlanacak.

■ Mezunlarımızın destekleriyle felaketin ilk günlerinde yürüttüğü ve yerini bulan önemli katkıları anlatmak, orta ve uzun vadede yapılabilecek projeler ve destekleri planlamak amacıyla mezunlarımızla istişare etmek, dernek destek ekibini daha da genişletmek amacıyla 14 Şubat 2023 salı akşamı saat 20:00 de bir zoom toplantısı planladık. Bu toplantıya uygun olan tüm mezunlarımızı bekliyoruz.

■ Bundan sonraki süreçte de neler yapılabileceği konusunda proje geliştirmek üzere daha önceden deprem tecrübesi olan ve halen bölgede gönüllü çalışmalar yürüten ekiplerle görüşmelere devam ediyoruz.

DUYURU 13.02.2023-7

■ Depremi yedinci gününde enkaz altından sağ çıkarılabilme ümitleri çok azaldı, neredeyse kalmadı. Bundan

sonraki süreçte hayatını kaybedenlerin hızla çıkartılarak sağlıklı bir şekilde defnedilmesini, enkazların kaldırılmasını, yaralıların iyileşmesini, depremzedelerin insani ihtiyaçlarının karşılanması ve hayata dönebilmeleri için gösterilen çabalar çok kıymetli. Bu süreçte birbirine sımsıkı kenetlenen tüm vatandaşlarımız gibi mezunlarımız, dostlarımız ve tüm camiamız da ellerinden gelen tüm gayreti göstererek katkı vermeye devam edeceklerdir.

■ Mezunlar derneği deprem gönüllüleri ekibimiz ve TAC okul başkanı ile birlikte Kazanlı beldesinde depremzedeleri ziyaret ettik. Kazanlı halkının Hatay'da 2-3 köyde yaşayan yakın akrabaları depremde çok sayıda yakınlarını kaybederek, evlerinin yıkılması veya oturulamaz hale gelmesi sonucunda köylerini terk ederek Kazanlı'ya geldiler. Kazanlı halkı onları bağrına bastı ve evlerinde misafir ettiler. Ancak artık gelen depremzede sayısı yaklaşık 3 bin kişiyi bulunca evlere sığamaz hale geldiler ve bir kısmı derme çatma kulübelerde ve sera naylonlarının altında kalmaya başladılar. Kazanlı'nın kanaat önderleriyle bir araya gelerek ihtiyaçlarını dinledik, bir kısmını yanımızda götürdüğümüz erzak ile karşıladık ve depremzedelerin yoğun şekilde misafir edildiği birçok evi ziyaret ettik.

En büyük ihtiyaç barınma. Kazanlı sahilinde elektrik ve su imkanı olan bir bölgede çadırlar ve saha mutfağı kurarak

geçici de olsa barınabilmelerini sağlamak amacıyla girişimlere ve malzeme tedariki için araştırmalara başladık. Önümüzdeki günlerde çözebilmeyi umuyoruz.

■ Kazanlı'ya zorunlu olarak gelenler arasında çok sayıda ve her yaşta çocuklar da var. Bu çocukların yaşadıkları travmayı untabilmeleri, hayata güven duymaya yeniden başlayabilmeleri için bir an önce rehabilite edilmeleri ve sosyal açıdan desteklenmeleri gerekiyor. Bu amaçla gereken ihtiyaçlar belirlendi ve en kısa zamanda çocuklara yönelik etkinlikler planlanması konusu değerlendirildi.

■ Kazanlı'ya Rotary desteği ile 20 koli tuvalet kağıdı, 10 koli kadın pedi, bolca kıyafet, bir hayırseverin hediyesi olan 30 koli çikolatalı bisküvi, bakliyat ve yine başka bir hayırseverden 200 litre pamuk yağı sevkettik.

■ İskenderun'da gastronomi ekibiyle birlikte oluşturduğumuz sahra mutfağının çünkü ziyaretimizde tespit ettiğimiz eksikliklerinin imalatı (3 adet bir tonluk su deposu vb...) Ercan Acımuş '89 tarafından büyük ölçüde tamamlandı. Hafta içinde okul idareci ve öğretmenleri ve mezunlarımızdan oluşan bir grupla birlikte götürülerek monte edildi.

■ Okulumuzun ilk, orta ve lise okul aile birliklerinin organize ederek temin ettikleri çok sayıda yardım malzemelerinin ihtiyaç sahiplerine

birinci elden teslimine başlandı. Yenice bölgesine getirilen depremzedelere ürünler götürülerek teslim edildi. Ayrıca ortaokul okul aile birliği 70 adet sünger yatak teslim etti ve mezunlarımızın koordinesiyle Samandağ'da kurulmakta olan çadır kente götürülerek teslim edildi. Okulumuzun desteklerinin ihtiyaç noktalarına teslimine devam edilecek.

■ Dün okulumuz Tarsus'a gelen depremzedelere 500 kişilik yemek yaptırarak ve teslim etti. Uzun yollardan bir haftalık yorgunluk ve üzüntülerle gelen depremzedelere destekler devam edecek.

■ Adıyaman'da bir köye Rotary kulüplerinin desteği ile gıda, kıyafet, soba, elektrikli ısıtıcı, 50 battaniye, 40 kişilik iç çamaşır, 2 tüp, ve hijyen malzemesi gönderdik.

■ 1984 mezunumuz Can Ok depremzedeler için uygun olan 4 dairesini tahsis etti. Bu evlerin ihtiyaçları için iki adet 2.el çamaşır makinesi ve 1 adet buzdolabını Bosch Aslanlar'dan hibe aldık ve üzerine daha önceden bağışlanmış olan eşyaları da yükleyerek naklettik.

■ 2002 mezunumuz Alp Erdem Çamlıyayla'da işlettiği otelini depremzedelere tahsis etti. Yaklaşık 60 depremzede orada konaklıyor. İhtiyaçları olan malzemelerden eksik olanlar dün mezunlar derneğimiz tarafından Çamlıyayla'ya götürülerek ihtiyaç sahiplerine verildi.

■ Bu akşam (14.02.2023 saat 20:00) dernek yönetimimiz, dileyen mezunlarımız, okul idareci ve okul aile birliklerinin katılımı ile zoom üzerinde bir genel değerlendirme toplantısı yapacağız. Toplantıda bugüne kadar yapılan çalışmaları anlatacak ve bundan sonraki süreçte orta ve uzun vadeli ne tür destek projeleri yapılabileceği konusunda görüş ve düşünceleri belirleyeceğiz. Katılımınızı bekleriz.

DUYURU 14.02.2023-8

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ DEPREM İSTİŞARE TOPLANTISI

- * Katılımcıların toplantıya alınması
- * Dernek başkanının açılış konuşması
- * Derneğin bugüne kadar yaptığı çalışmaların özetlenmesi
- * Ekip çalışması, gönüllüler, işbirliği yapılan paydaşlar, raporlama
- * Sahra mutfağı, erzak temini, teknik destek, mezunların taleplerinin karşılanması,
- * Maddi yardımlar hakkında bilgilendirme
- * Devam eden çalışmalar
- * Kazanlı, sahra mutfağı, çadır ihtiyacı, Tarsus'ta destek
- * Okulumuzun ve velilerimizin yaptığı çalışmalar
- * Söz almak isteyen mezunlarımızın yaptıkları çalışmalar
- * Genel değerlendirme
- * Yapılan çalışmalarla ilgili geri bildirimler
- * Orta ve uzun vadeli proje fikirleri
- * Kapanış

ÖZET:

- * Depremin hemen ardından hızla yardım çalışmaları başladı
- * Mezunlar Derneği adına koordinasyonu sağlayacak kişilerin iletişim bilgileri tüm mezunlara duyuruldu
- * Yapılan çalışmalar günlük duyurularla detaylı bilgilendirme yapıldı
- * Diğer gönüllü kuruluşlarla yakın işbirliği yapıldı; Birleşmiş Milletler gıda fonu, odalar, Slowfood, Rotary, Çağdaş Yaşam...
- * İskenderun'da sahra mutfağı kuruldu, tedarik zinciri sağlandı
- * Osmaniye'de özellikle çocukların ihtiyaçları birçok seferle gönderildi
- * Kazı ekiplerine, madencilere; jeneratör, hilti, eldiven, kafa lambası vs... gönderildi.
- * Samandağ ve Arsuz'a 2 TIR malzeme gönderilmesi sağlandı
- * Jeneratörler için 150 adet bidon gönderildi
- * Hatay'daki bir sahra mutfağına erzak gönderildi
- * Elbistan'a bir TIR battaniye gönderildi.
- * Hatay'da 2 mezunumuz sahra mutfağı kurdu, lojistik destek verildi
- * Adıyaman'a ulaşılamayan bir köye kuru gıda ve giysi gönderildi
- * Mezunlarımız bireysel veya dönem olarak yardımlar yaptılar; tercümanlık, rehberlik, konaklama desteği
- * 2000 eldiven gönderildi
- * Ulaşım ekipleri kuruldu

* Hastaneden taburcu olup gidecek yeri olmayan depremzedelere konaklama imkanı sunuldu

* Adıyaman Besni sağlık ocağına jeneratör gönderildi

* Kazanlı'da depremzedeler ziyaret edildi

* Saha mutfağına su depoları gönderildi

* Bölgedeki mezunlarımız ziyaret edildi

15.02.2023 DEPREMLE İLGİLİ ÇALIŞMALAR - 8

■ Depremin başından bu yana mezunlarımızın yürüttüğü yardım çalışmalarını paylaşmak, bundan sonraki süreçte yapılabilecek yardım projelerini konuşmak, fikirleri paylaşmak amacıyla düzenlediğimiz zoom toplantısı geniş katılımı gerçekleştirdi. Toplantıya dernek gönüllülerimiz, mezunlarımız, okul başkanlarımız ve müdürlerimiz, okul aile birliklerimizin ve vakfımızın temsilcileri katıldılar. Deprem felaketinde zarar gören bölge halkına destek olabilmek amacıyla orta ve uzun vadede yapılabilecek proje ve destekler konuşuldu.

■ Deprem bölgesinde arama ve kurtarma çalışmalarının sona ermesiyle birlikte depremzedeler bölgemize de yoğun şekilde gelmeye başladılar. Bugün itibarıyla Tarsus'a yaklaşık 20 bin depremzede geldi, kamuya ait misafirhaneler ve yurtlara, akrabalarının evlerine ve sivil

toplum tarafından temin edilen mekanlara yerleştirildiler. Tarsus Kaymakamlığı bünyesinde koordinasyon kurulları kurarak yardımların organize bir şekilde yapılmasına çalışıyor. Resmi kurumlar, yerel yönetim, sivil toplum hep birlikte ihtiyaçları karşılamaya çalışıyorlar. Biz de mezunlar olarak sivil toplum temsilcilerinin yer aldığı kurulda yer aldık. Şu ana kadar kurulun iki toplantısı fiziki olarak gerçekleşti ve whatsapp grubuyla iletişim kesintisiz devam ediyor.

■ Mezunlarımızın, okulumuzun ve dostlarımızın deprem merkezine yaptığı yardımlar devam ediyor. Bölgede oluşturulan sahra mutfaklarına lojistik destek ve erzak desteklerimiz sürüyor. Ayrıca bölgemize gelen depremzedelerin ihtiyaçlarının karşılanmasına da yoğun bir şekilde başlandı. Depremzedelerin Tarsus'ta yerleştirildikleri yurtlar ziyaret edildi, eksikler görüldü, nasıl destek olunabileceği konusunda görüşmeler yapıldı.

■ Kazanlı halkının deprem bölgesiyle yakın akrabalık ilişkileri var ve çok sayıda depremzede burada bulunan akrabalarının yanına geldiler. Şimdiden yaklaşık 2500 depremzede akraba ve yakınları tarafından misafir ediliyor. Yeşiltepe ve diğer köylerde de benzer bir durum mevcut. Evlere sığamayacak sayıya ulaşan depremzedeler için ilk etapta 14 büyük çadır, erzak,

temizlik ve hijyenik malzemeler temin edilerek götürüldü.

■ SEV İlkokulumuzun müzik ve beden eğitimi öğretmenleri ile birlikte Kazanlı'ya gidildi. Deprem bölgesinden gelen yüze yakın çocukla birlikte çeşitli etkinlikler yapıldı. Yaklaşık 10 gündür süren üzüntü ve yoksunluklar sonrasında çocukların gülümseyen yüzlerini görmek mutluluk vericiydi. Çocuklara yönelik bu tür aktiviteler devam edecek.

MEZUNLARIMIZIN DİĞER YARDIMLARI

■ Londra'da yaşayan mezunlarımız 2018 mezunumuz Eren Doğru'nun organizasyonu ile hazırladıkları yardımları 2 TIR ile deprem bölgesine, Kahramanmaraş merkezine ve Osmaniye'nin Kadirli ilçesindeki çadır kente gönderdiler.

■ Mezunumuz Serhan Cengiz'79'un yönetim kurulu üyesi olduğu "Tüm Yat İşletmecileri Yatırımcıları Broker ve Acentaları Derneği" nin bağışlamış olduğu iki adet konteyner ve malzeme Kazım Apa'82'nin katkısı ile Reyhanlı Amerikan Hastanesine, deprem felaketinden zarar gören ve çalışamayan personel yerine diğer hastanelerden yardıma gelen personelin (doktor ve yardımcı personel) ihtiyacı için konuşlandırılmış, kullanıma başlandı.

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ

“Yediğim Yemek, Yattığım Yatak, Başımın Üstünde Bir Çatı Olması Kendimi Suçlu Hissettirdi”

Sevgili Dostlar,

Öncelikle deprem felaketinde hayatını kaydedenlere Allahtan rahmet, yaralılara acil şifa, maddi ve manevi kayba uğrayanların da bir an önce bu zor günleri atlatmalarını diliyorum.

Hepimizi yasa boğan deprem felaketi sonrasında duygu ve düşüncelerimi sizinle paylaşmak istiyorum.

Yıllar boyu zevkle gittiğimiz, kaldığımız, birçok dostumuzun, akrabamızın olduğu bir şehir -Antakya- bir gün içerisinde yok oldu. Evlerini, arkadaşlarını, akrabalarını, ailelerini kaybeden on binlerce insanın hayatının bir daha hiçbir zaman aynı olmayacak şekilde bir anda değişmesi beni derinden etkiledi. Yediğim yemek, yattığım yatak, başımın üstünde bir çatı olması kendimi suçlu hissettirdi. İçimdeki dayanılmaz bir şeyler yapma dürtüsü belki de bu suçluluk duygusundandır.

Deprem felaketi olduğu andan itibaren camiamız (Mezunlar Derneği, Spor kulübümüz, Okul yönetimi) müthiş bir beraberlik örneği sergiledi. Deprem mağdurları için son derece önemli olan kurtarma, barınma, beslenme, nakliye, hukuki destek, danışma vs. gibi bir çok farklı alanda çok değerli çalışmalar yapıldı. Birçok mezun bir anda işin içine girdi.

Camiamız bünyesindeki çok değerli dostlar sadece kendi imkanlarını ile değil; aile üyelerinin, dostlarının, akrabalarının, çalıştıkları ve kendi şirketlerinin tüm imkanlarını bu çalışmalar için seferber ettiler. Camiamızın ve arkadaşlığın öncülüğünde bu kadar büyük bir gücü ‘salt iyilik’ adına organize ederek mobilize edebilmemiz bizler adına çok gurur verici. Daha önce tanışma fırsatı bulmadığım birçok abi ve kardeşlerimle sanki yıllardır tanışıyoruz gibi kol kola vererek çalışmak benim için çok farklı bir deneyimdi.

Ayrıca uzaktan yapılan tüm maddi ve manevi katkıların yanı sıra bizzat sahada olan gönüllülerin

çok zor hijyen ve barınma şartları altında uykusuz kalarak, fiziksel güçlerinin son noktasına kadar çalışarak yaptıkları camia adına gurur vericiydi. Sevgili Umut Boğa'nın, Bedia, Püren, Gökçe, Ebru ve 98'li, 2000 dönemi sonrası genç arkadaşlarımızın günlerce araçları ile Adana-Antakya ve diğer deprem bölgelerine yaptıkları seferleri, Bir çok arkadaşın sahada günlerce bizzat çalışması...Sevgili Sibel 89'un eşi Ercüment ve arkadaşları Aslı, Pırıl gibi bir çok örnek verebileceğim çok değerli katkılar benim yaşama ve geleceğe dair daha umutlu bakmamı sağladı.

Bu depremde yaşadığımız acı ve üzüntünün yanı sıra; zor şartlar altında insanların özveri ile bir araya gelip gönüllü olarak zor durumdaki insanlara can siper hane şekilde yardım etme motivasyonunu çok değerli buluyorum. Açıkçası TAC'li olmaktan her zaman gurur duydum ancak son bir ayda elimden geldiğince destek verdiğim çalışmaların içerisinde olmak bana gururun ötesinde duygular hissettirdi. Zorluklar karşısında beraberliğimizin değerini bir kez daha gördüm.

Kendi adıma bu dayanışmanın parçası olan herkese çok teşekkür ederim. Allah böyle bir acıyı bir daha yaşatmasın.

“Bir İnsan Cenazesini Aldı Diye Sevinir mi; İkisini de Alınca Seviniyoruz”

Ne hissettiğimi sorduklarında tek kelime çıkıyor ağzımdan: Çaresizlik.

Hayatım boyunca kendimi bu kadar ufak, işe yaramaz, çaresiz hissettiğim bir zaman olmuş muydu, hatırlamıyorum.

Sallanırken hissettiğin de aynı şey, bir enkazın başında ağlarken de.

Nihayet Elbistan'a varabildiğimizde etraftaki hiçbir yıkıntıya bakmadan babamızın evine koştuk. İnsana çok acayip bir böl-yönet kabiliyeti geliyor; sadece kendi enkazına odaklanıyorsun. Sağında solunda ağlayan, koşturanları gözün görmüyor.

Bir avuç ekip ve ekipman var. Önce AFAD'ın yerini yurdunu bulacaksın, sonra senin enkazına gelmeleri için ikna edeceksin, sonra gelen ekibin eksik malzemelerini tamamlayacaksın. 1 değil 3 değil belki 10 defa gidecek geleceksin. Sana malzeme listesi verdiklerinde ömründe ilk defa duyduğun şeyler olduğu için unutmamak için gidene kadar tekerleme gibi tekrar edeceksin. Sonra da ne bulursan razı olacaksın.

Dostlarıma beni sorsanız 1 kişi bile sakin, sabırlı demez; insana nasıl bir sabır geliyor anlatmak mümkün değil. Beklerken de, yetinirken de. Çaresizlik ve bitkinlikten, biraz da soğuktan. Zaten hiç sevmem karı,

kışı ama öyle bir soğuk ki, ağlarken yüzün acıyor.

Herkes iyi niyetli. Kimi belediye ekipleri ömürlerinde afet görmemiş, göçüğe girmemiş ama koşup gelmişler. Bizim de şansımıza onlardan birisi düştü. Çocuklar uyumadan, yemeden çalışıyor ama düzgün hilti tutmayı bilen bile yok. Sürekli çalışma bölünüyor, oradan mı delsek, buradan mı kessek... Bilen yok, her kafadan ayrı bir ses, sadece hisle yürüyen bir iş. Enkazın yanında, ateşin başında izlerken berbat bir film gibi diyorum kendime ve bu bizim başımıza nasıl geldi?

Kefen ararken termalle bakıp canlı oldukları haberi geldiğinde karlara bata çıka koşuyoruz; kederden umuda nasıl hızlı bir geçiş, insanın kalbi yoruluyor. Saatler sürüyor, açamıyorlar. O son tablalar kalkamıyor, vinç yetmiyor. Ambulanslar gelmiş, serumları hazırlıyorlar, tv kameraları bile gelmiş, hatta inanmayacaksınız AFAD bile nihayet orada. Saatler sonra enkaz başından sesleniyorlar, “battaniye gönderin”. Kalbime bıçak saplanıyor, anlıyorum, biliyorum çünkü tanıklığım var 99'dan. Diğerleri üşümesinler diye düşünüyor, sessiz sessiz ağlıyorum, battaniye onun için değil.

Bir arabada yaşıyorsun onca gün. Arabanın içi ağıl gibi kokuyor deyip

gülüyoruz. Morgun kapısında. Birisini alıp getirebilmişiz, diğerini bekliyoruz. Gece girmeyelim, göçük tehlikesi var dediler çünkü. Kayınvalidem arada ağlıyor, “gidip alalım, parayla adam tutalım” diye, milyon döksen şu an mümkün değil, bekleyeceğiz diyorum, kendi sakinliğime şaşırarak. O da yoruluyor, susuyor zaten.

Bir insan cenazesini aldı diye sevinir mi; ikisini de alınca seviniyoruz. Savcı, ister şimdi alın, ister sabaha kalsın, başlarına bir şey gelirse sorumluluk benim değil diyor. Daha ne gelecek başlarına, donarak öldüler.

Defin sonrası önce Adana, sonra Osmaniye. Küçük bir iş yeri açmıştım 6 ay önce, ayakta mı merak ediyorum ama sormıyorum kimseye çünkü çalışanlarımızın hepsi çadırsız, montsuz, sokakta, o da yıkıldıysa yıkılsın.

Ertesi günü başlıyor yeni kavga. Ona çadır bul, buna yiyecek, kardeşlerine bez, annesine ayakkabı derken dostlar el uzatıyor. O dostlarla ilgili bir başka gün upuzun bir yazı yazmak isterim, iyi ki varlar.

Sürekli malzeme yüklüyoruz, ihtiyaç hiç bitmiyor görüyoruz. Herkes bir ucundan tutuyor da hangi birisine yetişeceksin. Su bulsan yemek eksik, mont versen ayakkabı yok. Elimize gelen her adrese bir şey ulaştırmak iyi geliyor. Kendi ailemize yetişememenin suçluluğunu azaltıyor belki.

Ve oradaki insanların çaresizliğini biliyoruz artık. Bir şeyi bildiğin zaman bilmez

olamıyorsun. Hayır demek sahadaki en zor iş. “Bitti, kalmadı, yok” demek. Elini ısıyorsun o gözlerdeki hayal kırıklığını gördükçe.

Bunca hafta sonra hala çadır istiyor insanlar, çoktan konteynere geçilmesi gereken yerde. Hala battaniye, ısıtıcı arıyorlar. Kimi yerde duş yok, kimi yerde yemek.

Ne lazım diye sorana “iğneden ipliğe” diyorum, geçen çadırın kenarını dikmek için ip lazım oldu mesela, yok. Top da lazım, şampuan da. Hala elektriği olmayan çadır kentler var desem inanmaz kimse, vali de inanmadı. Halbuki polislerin çadırında bile yoktu. 1 saat önce olmadığını gözünle gördüğün şeye var diyorlar.

Elbette bu ülke vatandaşı olmanın kazandırdığı bir refleksimiz var artık; birilerinden işaret beklemeden hızlıca sahaya inmek. 1-2 felaketin ardından zaten kimlerle nasıl çalışacağını öğreniyor insan.

Bu depremde örgütlü olmanın önemini herkes gördü. Koordinasyonun, siyasilere becerisinin üstünde bir iş olduğunu ve hantal organizasyonların sınıfta kaldığını.

Herkes için bir şey değişti mi bilmiyorum, benim hayatım artık depremden önce - depremden sonra.

Sonsuz sevgiyle...

(Korsan ilan gibi olacak ama konteyner başışı yapmak isteyen olursa 3 adet bulmam lazım)

“Meğer Ne Güzelmiş Sabah İşe Gidebilmek”

Merhaba;

6 Şubat sabah 03:50 gibi kalktığımda yaklaşık yarım saat içinde yaşayacaklarımı hiç tahmin edemezdim.

Uykum bir şekilde kaçmış ve “hay aksi şimdi işin yoksa uğraş dur uykunu geri getir” diyerek söylenmiş ve “sabah işe gideceğim uykusuz olacağım” diye

hayıflanmıştım. Meğer ne güzelmiş sabah işe gidebilmek.

Bahçe katının balkonuna çıkıp temiz hava alayım dedim ancak hava yağmurlu, soğuk ve gökyüzü bir garip renkte idi.

Tekrar içeri girdim televizyonu açıp kendime bir kahve yaptım ve kanepede oturdum. 5 dakika kadar sonra dışardan bir rüzgar uğultusu

fark ettim ve sonrasında hayatımın en uzun iki dakikasını sallanarak geçirdim. Oturduğum site bahçeli mustakil evlerden oluşmakta ve komşulardan gelen çığlık seslerini duydum. Deprem bana yabancı bir olay değil. 99 depremine istanbul-izmir dönüş yolunda yakalanmıştım 2020 İzmir depremini bizzat yaşadım ve kayıplarım oldu.

Adana’ya memlekete döndüm ve 6 Şubat 2023 sabah 04:17 de çok iyi tanıdığım doğal afet meydana geldi.

Depremin sarsıntısı henüz bitmemişken saat 04:20’de üyesi olduğum tüm

whatsapp gruplarına kısa ve öz olarak **Deprem... ben iyiyim... herkes iyi mi?... yazdım.**

Az sonra telefonların ve trafiğin kilitleneceğini biliyordum çünkü her depremde bunu yaşadım. Komşularıma ilk yorumum “çok şiddetli bir deprem galiba 7 ye yakın bir şiddetteydi. Biz mustakil evde böyle sallandıysak Adana da yıkım vardır” dedim.

Boyle dedim çünkü 25 yıl önce Haziran 1998’de Ceyhan fayı kırılmış ve 6.4 üretmişti. Yine orası kırıldı sanmıştım çünkü mantığım böyle diyordu.

Soğukkanlı kalmaya gayret ediyor ve insanları sakinleştirmeye çalışıyordum.

Televizyonlarda alt yazı geçmeye başladı

Diyarbakır da bina yıkıldı, Urfa da yıkıldı diye. Orada şüphelenmeye başladım acaba bu deprem çok daha büyük bir alanda mıydı? O saatlerde henüz fazla bilgi gelmiyordu. Adana ile ilgili haberler düşmeye başladı. Tahmin ettiğim gibi olmuştu. Sabah 07:30 da Adana 112 acil de doktor olan arkadaşımın beni şok eden bir haber aldım. Hatay ve Maraş 112'ye gelen tüm çağrılar otomatik olarak Adana 112'ye düşüyordu ve bunun tek açıklaması vardı: bu iki şehir artık yoktu..

2020 İzmir depreminde bizzat bulunup kaybettığım sevdiklerim olunca bir faydam olur diye AFAD gönüllü sistemine kayıt olmuşum. Tercümanlık dahil ne olursa yaparım diye. Kısa bir eğitim almış ve sisteme kayıtlanmışım.

Sabah 11'de haberler iyice netleşmeye başladı. Ne yapabilirim diye kafamda planlama yaparken Adana havaalanına gitmeye karar verdim. Mantiğim Adana havaalanının bir süre merkez olacağını söylüyordu. Arabama kendimce gerekli gördüğüm seyleri yükleyip oraya doğru yola çıktım. Turgut Özal Bulvarı ve Süleyman Demirel Bulvarı yıkılan binalar nedeniyle kilit durumdaydı ama en azından müdahale ekipleri oradaydı. Yıkılan binaların yanına yaklaşamıyordum. En azından ekipler vardı görüyordum. Yola devam ettim. Ben havaalanına gelmek üzereyken AFAD dan gelen

çağrı mesajı ulaştı. İkametgah adresim hâlâ İzmir'de görünüyordu olduğu için beni İzmir koordinasyon merkezine çağıran bir mesajdı. Otomatik bir mesaj olduğu için cevap yazamıyordum. İnisiyatif kullandım ve derhal Adana Havaalanı'na intikal edip AFAD sorumlusunu buldum. O sırada daha önce orneği görülmemiş bir şekilde 7 üzeri bir depreme daha yakalandık. Bunun gittikçe bir afete dönüşüyor olduğunu anlayabiliyordum. İnisiyatif kullanmanın ne derece önemli bir özellik olduğunu önümüzdeki 20 gün içinde her gün yaşadım. Bunda yetişmiş olduğum aile ve TAC camiasının önemi çok büyüktür.

Yabancı ekipler gelene kadar en azından moloz kaldırır sedye taşıyıcı su taşıyıcı dedim ve Mersin Büyükşehir

Belediyesinin sağladığı otobüslerle yerlerde oturarak Hatay seferimiz başladı. Yanımda sadece bulaşık eldiveninden hallice bir iş eldiveni, bir koruyucu kask ve iki şişe su vardı. Hiç tanımadığım tıklım tıklım otobüs dolusu kocaman yürekli gençlerle normalde 2 saat süren Adana İskenderun yolunu 4 saatte anca bitirebildik ve ben dahil bir kafil İskenderun otoyol sapağında indik. Kilometrelerce öteden ne vahim bir manzara olduğunu görebiliyorduk. Limanda konteynerler yanıyordu henüz 7-8 saat önce yıkılmış binaların tozu ve yangın dumanı birbirine karışmıştı. Sürekli dönen helikopter vardı havada. Sanıyorum görüntü alıyorlardı. İskenderun girişindeki meşhur pac meydanına geldiğimde ilk yaşadığım tecrübeyi ömrüm boyunca unutmayacağım. Beni elimde kask ve eldivenle goren bir teyze kosarak gelip sarıldı ve ağlayarak kızım ve torunum bu binada deyip hemen sağımda yüksekliği en fazla 3 metre olan bir moloz yığını gösterdi. Elimde bir kürek bile yoktu ama birilerinin gelmesi bile o insanlara bir umuttu. İlk 24 saat çok zordu. Hemen her enkazdan ses geliyordu ve kısıtlı alet edevat ile herkes son gücüne kadar elleriyle moloz kaldırıp canlı kurtarmaya çalışıyorduk. İnsanlar çıplak ayakla sokağa kaçabilmiş üşüyorlardı ve çok çaresiz durumdaydılar. İlk gün kurtarabildiklerimiz oldu genelde yıkılan apartmanların son katlarında oturanlardı. Ambulans hizmeti bulabilirsek şükreliyorduk. Hiç bir savaş filminde göremeyeceğim sahneler vardı

ilk 24 saatimde. Ancak henüz Antakya merkezi görmemişim. Asıl yıkımın büyüklüğü meğer oradaymış. 7 Şubat günü ilk yabancı ekipler gelmeye başladı ve görevim ikiye bölündü. Artık arama, kurtarma, sedye taşıma, su taşıma vs yanına tercümanlık da eklendi.

Antakya benim için çok ayrı ve hiç bir filmin senaryosunda bile olamayacak yıkım, ölüm ve çaresizlik oldu. Enkaz altında haberi alınamayan TAC mezunu abimiz başta olmak üzere adres bulma

sistemi çökmüş olan bir şehirde onları sağ salım bulup çıkarmak ile geçti ilk günler.

Cok trajedi gördüm
Yerde dizilmiş ölüleri gördüm
Yağmalanmış market gördüm

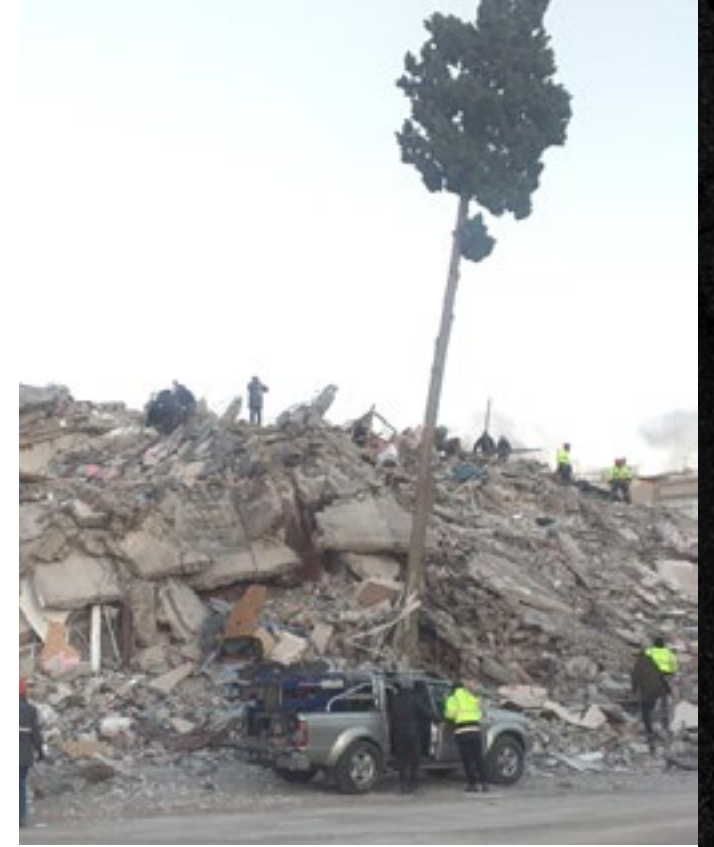
Gün geçtikçe artan koku vardı ve artık kanıksamış olduğuma hayret ettim.

İskenderun'da, Antakya'da,
Samandağ'da tanıdıklarım, uzak akrabalarım, eski öğrencilerim vardı ve malesef çok üzgündüm.

Daha sonraki günlerde icinde BBC tercumanligi da dahil olmak üzere çok iş yaptım. Bitkin ve uykusuz kaldım. Üşüdüm. Hasta oldum. Enkaz başında sağolsun ateş başında dinlenirken askerimizin bize verdiği sıcak çorbayı utancımından içemedim enkaz altında ölenler varken... Ancak bunların hiçbirisi o insanların yaşadığı trajedi ile bir tutulamaz.

14 gün boyunca iki kez Adana'ya gelip üst bas değiştirip tekrar göreve döndüm. Her gün ayrı bir trajediye rastladım. Felaketin büyüklüğünü tahayyül etmek zor. Ancak orada olup gözünüzle görürseniz inanırsınız. Hatay, hani o hepimizin hemen her turistik gezisine dahil ettiğimiz o güzelim şehir, Atatürk'ümüzün şahsi meselem dediği o kadim şehir, o güzel insanlar artık yok. Bir şekilde hayatına dokunduğum çok kardeşim, abim, ablam, teyzem, amcam, ninem ve dedem var artık Hatay genelinde. Çadırdaki olmasına rağmen beni yemeğe davet eden, ekmeğini suyunu paylaşan, evim yıkık ama

bahçemde ağacım var portakal vereyim, Adana'ya giderken yolda yersiniz diyen öz kardeşlerim var artık.

Deprem biteli 1 ayı geçti. Şimdi de tüm TAC'li kardeşlerim abilerim ve ablalarım ve bizzat kendi ailem ve arkadaş çevrem ile o insanlar için her ne gerekiyorsa yapmaya çalışıyoruz.

Hayatım boyunca aklımda kalacak deneyimlerim ile tüm TAC'li kardeşlerime sesleniyorum. Biz abi ve ablalarınız TAC kültürünün bize kazandırdığı topluma ve çevresine liderlik edebilme, durumdan vazife çıkarma ve sorumluluk alma özelliklerimizi kullandık. Siz de bu özelliklerine sahip çıkın. Bizler bireysel kahraman değiliz ama ekip olarak kahramanız.

Saygılarımla

Deprem Bölgesinden Bilgilendirme

TAC '98 mezunumuz Mustafa Kemal Çelikkol Kale Seramik'te çalışıyor.

Depremin ikinci gününden beri afet bölgesinde. Kendisi ve grup şirketlerindeki gönüllü arkadaşları ile yoğun bir şekilde farklı ihtiyaçlar özelinde bölgede etkin rol aldılar. Halen bölgede ihtiyaç analizi yapmaya ve kaynak bulup çözüm üretmeye devam ediyorlar. Bölge genelindeki çadır kentlere hakim olan ekip yerel yönetim (valiler/kaymakamlar/b.başkanları gibi), AFAD ve kolluk kuvvetleri ile (jandarma ve kara kuvvetleri gibi) temas halindeler.

Köy köy gezip ihtiyaç belirliyorlar. Bölge genelinde yaklaşık 23 çadır

kentte faaliyetlerine devam ediyorlar. Şehir merkezlerinde, ilçelerde ve en uzak ücra köylerde dahi etkin bir şekilde çalışmalar yapıyorlar.

Farklı ihtiyaçlara yönelik konteynerleri tedarik ediyor, ihtiyaca uygun tesisat alt yapısı ve ürün montajlarını yapıyor, kendi lojistik ağımları ile bölgeye sevk ediyor, indirdikleri yerde de yetkili servisler ile kurulumunu yaparak anahtar teslim çözüm üretiyorlar.

- WC konteyner (6'lı)
- Banyo konteyner (6'lı)
- Engelli WC/Banyo Konteyner
- Yaşam Konteyner
- Kreş (okul öncesi oyun) konteyner
- Çamaşırhane konteyner

Bulaşıkhaneye konteyner gibi ihtiyaca yönelik çalışmalar yapılmakta.

Bunların haricinde, grup şirketlerinin kendi imkanları ile ücra noktalarda hızla yaşam alanları oluşturmak üzere çalıştığı bir projede bulunmakta.

TAC'98 mezunları grubunda arkadaşlarıyla yaptığı işleri paylaşan mezunumuz KSV'ye bağış yaparak dönmem olarak İlk kreş konteynerlerini bölgeye sevk ederek kurulumunu yaptılar.

KSV şartlı bağış alarak, örneğin "TAC Mezunları Yaşam Konteyner Bağışı" açıklama ile bireysel bağışlar

yapılırsa günlük olarak toplanan tutar raporlanabilir ve bu bütçe ile hazırlanacak konteynerlere "TAC Mezunları Katkıları İle" şeklinde bir sticker yapıştırılabileceklerini ilettiler. Mezunumuz benzer metodu birçok farklı topluluk için yaptıklarını belirtti.

Bu projeye destek vermek isteyen mezunlarımız için KSV'nin TL/\$/€ hesaplarına bağış yapabilirler.

Bu güzel çalışmanın bir parçası olan mezunumuzu tebrik ederiz. Destek veren mezunlarımıza da teşekkür ederiz.

TAC Mezunlar Derneği

“BIÇAK GİBİ BİR GECE”

5 şubat Akşamı yatarken, kafamın içinde ertesi gün Gaziantep'e basketbol turnuvasına gidecek olan 12 yaşındaki oğlumun çantası vardı. Eşya listesini, 12 yaşında basketbol oynayacak bir çocuk için gerekli gördüğüm 4 günlük iç çamaşırları, ayakkabı, çorap, mont, 6 t-shirt, 6 eşofman... 1 bavul dolusu eşya. 24 saat sonra hayata tamamen başka bir yerden bakacağımı bilmeden, bir TAC'li olarak basketbol maçı heyecanından elimdekilerin değerini hiç farketmediğim son gece...

Sabaha karşı Adana'da yatağımızda yakalandık depreme. 1999'da Düzce depremini Ankara'da hissetmiş biri olarak çok büyük bir şey olduğunu anlamıştım. Binaımız sağlamış, bir şey olmadığını anlayınca dördümüz dip dibe aynı kanepeye oturup televizyonu açtık. 'İnşallah bu sadece Adana'dır. Bu kadarla atlatırız.' dediğimi hatırlıyorum. İlk yarım saatte çok ciddi bir şeyler olduğunu anlayıp, çocuklara üzülmediğümüzden tekrar yattık. Ertesi gün öğlen de sallanınca çocukları güvene almak için çiftlik evine taşındık. 7-8 saat içinde hepimizin güven duygusu yerle bir olmuştu. Ayağının altındaki toprak sallanınca insanın yüreğinde tanımadığı içgüdüsel bir korku uyanıyor. Düzce'de günlerce hissettiğimden farklıydı ama henüz sebebini bilmiyordum.

7'si sabah Ali Abi (Cerrahoğlu) grubumuza Cihat Lokmanoğlu Abimiz ve eşi Yasmina'nın destek olduğu bir sahra

mutfağının erzak ihtiyacı olduğundan bahsetti. Restoran sahibi olarak toptan alışveriş yapabileceğimi, malzemeyi Tarsus'a getirebileceğimi söyledim. Evde oturup televizyona bakmak istemiyordum zaten. Kısa bir organizasyon sonunda hesabımda toplanan para ile Kocavezir'de bildiğim toptan gıda satıcılarından birine gittim. Dükkan kapalıydı. Zaten sokakta açık dükkan da pek yoktu. Karşı dükkan 'Malatya'lılar Abla, bu sabah gelen habere göre 27 cenazeleri varmış, köye gittiler' dedi. Peki dedim. Sizden alayım o zaman. "Hatay'a yollayacağız, çok ihtiyaç varmış" dedim. İndirim yaptılar. İlk 800 küsur kilo alışverişimiz 7 Şubat sabahı 11 gibi oldu.

Tarsus'ta Ali Abi ile buluştuk, malzemeyi indirip resimlerini çektik, destek olan mezunlarımıza yollayabilmek için. Nerden bilecektik resim çekmeye vakit bulamayacağımız bir tempoda çalışıp, hayatta hiç görmediğin tanımadığın binler, onbinler için arabalar, pikaplar, transitler, yeri geldiğinde tırlar dolusu gıda, battaniye, çadır, soba, kıyafet, ayakkabı, ev eşyası ve daha neler neler tedarik edip taşımamız gerekeceğini.

Düzce depreminde de alanda çalışmıştım. Henüz 22 yaşında bir üniversite öğrencisiyken İsrail'in kurduğu sahra hastanesinde tercümanlık yapmıştım. Depremden 22 saat sonra Düzce'ye vardığımızda akşam olmuştu ama bir düzen kurulmuştu. Peş peşe gelen yaralıları için tercümanlık yapıyor, artçı depremler

geldikçe uzakta yıkılan binaları duyup, gelecek yeni yaralı akını için temizlikten tutun, yatak hazırlamaya, ameliyathane duvarlarını dezenfektan ile yıkamaya kadar her işi yapıyorduk. Düzce'de depremin yıkıcılığı kadar, insanın erdemini, yüce gönüllülüğünü de görmüştüm... Tüm dünya akın akın gelmiş yardım ediyordu. Yıkım çok büyüktü ama ben içindeki insanların çabasına, azmine, yüreğine hayran olmuştum. Acı kadar kahramanlık görüyordu gözüm. Gençtim... yıkılmış apartmanının karşı kaldırımında yıkıntıdan çıkarılan bir bebeği kasım soğuşunda içine sokup emziren bir kadına 'gözünüz aydın çıkmış bebeğiniz' dediğimde, 'benimki daha çıkmadı bu komşumun kızı, anası babası ölmüş kıyamadım' derken ne dediğini anlamamışım meğer. Yıkıntı başında müdahale edebilen İsrail ordusunun tam teşekküllü sahra hastanesinin de nasıl bir kurtarıcı olduğunu da bilmiyormuşum. 22 yaşında ve kaybetme korkusu olmayan bir gençmişim.

8,9,10 Şubat çok hızlı günlerdi, bir yandan alışveriş yapıyor, araçlar doldurup yollamaya çalışıyor, bir yandan kendimiz yardım dağıtmaya gidiyorduk. İlk gittiğim yer Osmaniye idi. Karşımızdaki insanlar çok korkmuşlardı. 20 kişi, 30 kişi buldukları malzemelerden çadırımsı bir şeyler yapmış, birlikte sığınmışlardı. İlk defa orada benim gibi görünen birilerinin her şeylerini kaybedince nasıl olduğunu gördüm. Götürdüğümüz kuru bakliyat ve hububatı pişirecek bir şeyleri olmadığı için yiyemeyeceklerini söylediklerinde yardım tarzının değişmesi gerektiğini

idrak ettim. "Her şeyini kaybetmek" lafını çok kolay kullanıyoruz, yardım için gelen gıdayı pişirememek, yiyebilecek kaşığı bile olmamak nasıl bir şey tahmin etmek çok zor.

Camiamızdan gelen destekleri doğru satın almalar ile doğru insanlara ulaştırmaya çalışırken bir yandan da o sırada kapalı olan restoranımın personeli ile Adana Büyük Şehir Belediyesinin verdiği mutfak alanında depremzedeler için yemek yapmaya başlamıştık. Ekibim küçük restoranımızda günde 150 yemek yapınca dolu bir gün geçirdiğini düşünürken şimdi günlük 7-8000 kişilik karavana çıkartıyor, açıkta çalışıp mucizeler yaratıyorlardı. Hepimiz çok meşguldük, yıllar önce İsrail'i bir doktorun söylediği birşeyi hatırladım depremden 4 gün sonra.

"Doğal afetlerden sonra ilk 10-12 gün adrenalin çok yüksek olur, herkes deli gibi çalışır, güçlüdür, akut problemler ile başa çıkıp yıkımın büyüklüğünü görmeden hayatta kalmaya konsantre olur. Ama sonunda adrenalin düşünce insan çöker, afettede çökebilir ama yardıma gelen çökmemeli, kendine iyi bak bu bir maraton" demişti. Düşününce karar veremedim. Ben depremzede miydim, yoksa yardıma gidenlerden miydim? İyiydim işte. Yapılması gerekenlere odaklanıp fazla düşünmemeye kararlıydım. Ta ki Adana Şehir Hastanesi otoparkında yemek dağıtan ekibi kontrole gidene kadar...

Ekipten bir arkadaş az ilerde kaldırım kenarında oturan bir kadını işaret etti. Yemek vermek istemişler ama almamış. Elime bir kase çorba alıp yanına gittim.

Hava soğuk çorba için ısınırsınız dedim... “farketmez” dedi. Ayakları çıplak, kanı kurumuş yaralar ile kaplı ve çok pisti. Arabamda ayakkabı var kaç numara giyiyorsunuz diye sordum, deli deli bakan gözlerle bana baktı, “farketmez” dedi. Çok üşümüş olmalısınız, gelin eşya verim ısıtalım sizi dedim. “Farketmez” dedi. Nasıl yardımcı olabilirim diye sordum.

“Kızım burda, 2 oğlum Hatay’da. Kocamı Ankara’ya götürmüşler. Ailemi nasıl bir araya getiricem ben yardım edin” dedi. İsimlerini verin, TC kimlik numaralarını biliyorsanız ordan başlayalım dedim. Deli deli bakıyor, cevap vermeye çalışıyor ama geri susuyordu. Tek tek çocuklarının ismini sordum, elimdeki telefona yazıyordum. Kocasının ismini sordum. Ahmet’im dedi. Ekranı bakıyor hızlı hızlı yazmaya çalışıyor, mesajı kime yollasam diye düşünüyordum. Birden kadın ‘hepimiz tekrar bir araya gelsek bile nasıl olacak, kimse kalmadı ki!’ dedi. Üzülmeyin, önce çekirdek aile dedim. Kafamı kaldırıp kadına baktığımda bana delirmişim gibi o bakıyordu.

O an anladım. Tüm ailesi ölmüştü. Benden cenazeleri bir araya getirmek için yardım istiyordu. Kadıncağız yüreğindeki acıdan ayaklarının ağrısını hissetmiyor, üşümüyordu.

Dona kaldım. Tek kelime cevap veremedim. Yemekleri dağıtmada bize yardımcı olan zabıta aracındaki elemanlardan biri bizi izliyormuş. Yanımıza geldi. Ona da durumu anlattık. Hâlâ cenazeler için konuştuğumuzu söylemiyorduk ve o 5 gündür aynı hikayeleri duyduğu için anlıyor ama bir şey

belli etmiyordu. İsimleri aldı, belediyeden doğru birimle görüştü, işlemlerin daha 4-5 gün sürebileceğini söyleyip kadıncağızı Fuar Alanına gitmeye ikna etti. Orda yatacak yer var, beklerken güvende olursunuz dedi. Bana da oraya gidince kimi bulmam gerektiğini söyledi. Kadıncağız arabama alıp Fuar alanına götürdüm, hiç konuşmadan... O kendi acısına gömülmüş, ben ne söyleyeceğimi bilemeden. Onu arabadan indirip doğru kişiye teslim ettim, ayrılırken sarıldı bana... arabama kadar nasıl tuttum kendimi bilmiyorum. Çok ağladım kime, neye, neden ağladığımı ayırt edemedim. Haftalardır Hatay, İskenderun, Adıyaman, Osmaniye, Elbistan ve Arsuz’da bildiğim yolları tanıyamadan, tanıdığım binaları bulamadan, aradan geçen bunca zamana rağmen insana dair daha acı, daha büyük hikayeler dinliyorum. Savaşta bile bu kadar çocuk cenazesi, bu kadar masum insan kaybı olmuyor. Ama sorumsuzlukta, hırsızlıkta, liyakatsizlikte oluyor. Bu acı nasıl hafifleyecek bilmiyorum.

24 yıl önce de deprem bölgesinde bir TAC’li ile beraber çalışmışım. Uykusuz, canla başla çalışmıştık. Her kurtarılan canla enerjimiz tazeleniyor, yorulmak bilmiyorduk. Bu depremde yine TAC ailemle, çok kalabalık bir gönüllü ordusu ile en ön saflarda, ihtiyaç bilgisi ulaşan her noktaya yetismeye çalıştık. Bu dev ailenin maddi manevi desteği ile binlerce insanın acısını hafifletmeye, yüküne yardımcı olmaya çalıştık. Depremi gerçeklerini gördükçe bize gelen destekler artıyor, yapılması gereken işlerin tarzı değişiyordu. Önce yıkıntısının başında, göçük altındakileri

bekleyenlere yardım etmeye çalıştık, sonra çadır kentlere yardım ulaştırmaya, derken göç edenlere yeni kalacak yerler organize etmeye, gelenlere imkanlar sağlamaya uğraştık. Şimdi ise kadınlar ve çocuklarını burada güvende bırakıp memleketine dönmeye çalışanlara destek oluyoruz. Yüzlerce noktada ihtiyacı olduğunu teyit edebildiğimiz herkese yetismeye çalışıyoruz. Her gün evden çıkarken arkada bıraktığım bebeğim, okula yolladığım 12 yaşındaki oğlum için endişe ederek evden çıkıyorum...

Hayat normale dönmeli, biz iyiyiz diye rasyonel düşünmeye çalışırken, gün içinde duyduklarım, karşılaştıklarım yüreğimi eziyor. Evlatlarımin yüzüne her baktığımda bir daha bakamayacak olan anneleri düşünüyorum. Evim, yatağım, uykum hep ölçsüz bir üzüntü, suçluluk duygusu ve bolca kaygı ile dolu artık. 99 yılında depremden insana dair kahramanlıklarla dönen ben bu defa kaybedebileceklerimin korkusuyla yüzleşiyorum. 6 Şubat bıçak

gibi bir geceydi. Öncesi ve sonrasını çok keskin bir şekilde ayırdı. Bu coğrafyada kimse artık eskisi gibi olamayacak. Çocuğum için o gece yaptığım bavul kadar eşyası kalmayan onbinlerce aileyi görünce eskisi gibi olmaması gerektiğine de yürekten inanıyorum. Biliyorum yol çok uzun, daha çok yeni başladık. 24 yılda depremlere karşı ilerlemek, güçlenmek yerine gerilemiş olan bu ülkenin sorumluları biziz. Önce kendimizden hesap sormalıyız, sistemi düzeltmeliyiz, sonra eğitilmeliyiz, eğitmeliyiz, öğrenmeliyiz. Görünen o ki sistem çok bozuk. Bu sistem düzeline kadar hayatta kalması gereken yavrularımız için eğitim şart. Bundan sonra mezunlar derneği olarak hedefimiz gençlerimizi deprem gibi felaketlerde hayatta kalma üzerine eğitmek. Eğer Japonya, eğer Şili can kayıplarını, maddi zararları minimuma indirdiyse biz de yapabiliriz. Eğitim öncelikli hedefimiz olmalı, gençlerimiz evlatları ile huzur içinde olabilsin diye eğitim. Biz görevimizi yaptık diyebilmek için eğitim.

TAC Dayanışması

1970 mezunumuz İnşaat Yüksek Mühendisi Turgay Atınç Toros Üniversitesi Öğretim üyesidir. Mezunumuz bu zorlu günlerde Adana ve Mersin’de yaşayan TAC’li

kardeşlerine yaşadıkları binanın taşıyıcı sistem güvenliğinin incelenmesini konusunda ücretsiz bir şekilde destek oldu.

Mezunumuza duyarlılığı ve desteğinden dolayı teşekkür ederiz.

“Çorbada Tuzunuz Olsun”

- » 8-9-10-11 şubat tarihlerinde öncelikle köylere pratik gıda su ve ekmek gönderildi.
- » 11 şubatta yurtdışında idim.
- » O zamana kadar battaniye giyim kuşam Kırkhan ve Arsıs köylerine 200.000 şişe su Antakya, Kırkhan. Samandağ ve İskenderun'a gitti.
- » Tarsus belediyesine 1000 kg çeşitli erzak ve Çamlıyayla Esamet Hanım konaklarına epey bir battaniye teslim ettik.
- » Şimdi bunlar bitti deprem bölgesinde malzeme var.
- » Tarsusa gelenlere bakıyoruz.
- » Esamet hanım konaklarında 70 kişi var.
- » Erzak belediyeden. Elektrik Doğan Plastik'ten 100 bin TL ay gibi...
- » Tarsus'ta 10.000 öğün yemek çıkıyor malzeme 160 ton kuru olarak dünya sağlık örgütünden geldi.
- » Her hafta 300 kg tavuk bizim tarafımızdan ödeniyor, bir defa ödedik on hafta taahhüt ettik.
- » Fahri'nin bahçesindeki çadır köye battaniye ve çadır altı palet verdik.
- » Kayıpları olan bir aile ve yakınları var hedef 60 kişi.
- » Bugün tuvalet yapılıyor duş yapılıyor sıcak su çekiliyor ortak bulaşıklık yapılıyor.
- » Hafta Sonundan sonra mutfak çadırı ve yemekhane yapılacak.
- » Elektrik temin etmeye çalışıyorum.
- » Kendini iyi hissetmek isteyen kardaşlar karınca kararınca bu hesaba ödeme yapabilirler çorbada tuzları olur.
- » Şu kadar bu kadar diye birşey olmamalı tüm harcamaların bilgisi verilir.

Zoombalaki'de Gerçekleşen Deprem Konulu Toplantılar

Sevgili mezunlarımız,

TALAS '64 mezunumuz Cem BAYSAL'ın ev sahipliğinde yüzelliden fazla toplantı gerçekleştiren “Zoombalaki” platformu, ülkemizde yaşanan büyük deprem acısına elbette duyarsız kalamazdı.

Şu ana kadar Zoombalaki kapsamında gerçekleştirilen 2 toplantı kaydının bağlantılarını sizlere iletiyoruz.. Her ikisi de son derece değerli ve yararlı bilgilendirmeleri içeren nitelikte toplantılar. Depremi yaşadık ve acısı devam ediyor. Gelecekte neler yapılabilir? Farklı iki bilim dalından paylaşımlar.

Yararlanmanız ümidi ile...

TAC Mezunlar Derneği

<https://www.youtube.com/watch?v=OVXztynXDqA>

05.03.2023 tarihinde “Deprem Travması ve Kitlesel Tedavisi” başlıklı oturum

Konuşmacı: Prof.Dr.Metin Başoğlu TALAS/TAC '64

Moderatör: Özlem Şeyda Uluğ TAC 98

<https://www.youtube.com/watch?v=8w1DhVUxOQY&t=32s>

22.02.2023 tarihinde “Deprem 2023” başlıklı oturum

Konuşmacılar: Prof.Dr.Mustafa Erdik ve Prof.Dr. Haluk Sucuoğlu

Moderatör: Mehmet İpek TAC '67

Değerli Mezunlarımız,

TAC '63 mezunumuz İskender Sayek'in depremin ilk gününden bu yana memleketi İskenderun'da yıllar evvel vefat eden eşinin anısına kurulmuş olan Füsün Sayek Eğitim ve Geliştirme Derneği ile yaptığı çalışmaları sizlere iletmek isteriz.

Destek vermek isteyen mezunlarımız aşağıdaki bilgilendirme duyurusundaki hesap numaralarını kullanabilirler.

Saygı ve Sevgilerimizle

Füsün Sayek
Sağlık ve Eğitim Geliştirme DerneğiFüsün Sayek
Association for the Development of Health and Education

4 Mart 2023

Sevgili Bağışçımız,

Derneğimize yaptığınız deprem bağı için yürekten teşekkür ederiz.

Füsün Sayek Sağlık ve Eğitim Geliştirme Derneği olarak ilk günden bu yana sahada çalışıyoruz. Depremi takip eden günlerde değişen ihtiyaçlar sonucunda, bağışlar yardımıyla satın aldığımız çeşitli ürünlerin dağıtımına, ihtiyaca göre ve yerel yönetim ile koordineli bir şekilde devam ediyoruz. Güncel faaliyetlerimize sosyal medya hesaplarımızdan (@fusunsayeketkinlikleri) takip edebilirsiniz. Ayrıca 28 Şubat 2023 gününe kadar yapılan faaliyetlerin kısa bir özeti aşağıda bulabilirsiniz.

Desteginiz ve katkılarınız için tekrar teşekkür eder, sağlıklı günler dileriz.
Prof. Dr. İskender Sayek
Yönetim Kurulu Başkanı
Füsün Sayek Sağlık ve Eğitim Geliştirme Derneği

Bu hafta ne yaptık?

Barınma & Gıda

Derneğimize yapılan bağışlar yoluyla ilk etapta satın aldığımız 1760 gıda kolisi, 75 çadır, 360 ısıtıcı ihtiyaç sahiplerine dağıtılmıştır.

Derneğimize yapılan bağışlar yoluyla ikinci parti olarak satın aldığımız 60 çadırın dağıtımına devam edilmektedir.

Trendyol işbirliği ile derneğimize bağış yapılan 1000 Hijyen Kitinin dağıtımına devam edilmektedir.

Sivil Toplum Destek Vakfı ve Mozaik Foundation tarafından hayata geçirilen ve sahada aktif olarak faaliyet gösteren 11 STK'ya verilen Kahramanmaraş Depremi Küçük Destek Fonu hibe desteğiyle satın aldığımız 500 gıda kolisinin dağıtımına 8 Mart 2023 itibarıyla başlayacağız.

Farklı isim ve kurumlar tarafından bağışlanan çadır, uyku tulumu, hijyen malzemesi, iç çamaşırını, kuru gıda, hazır gıda, ısıtıcı, portatif tuvalet, jeneratör gibi farklı ihtiyaçların koordinasyon, tasnif ve dağıtımına devam etmekteyiz.

Sahra Mutfakları

Arsuz Sahra Mutfakları Arsuz Eski Köy i'nde Şişli Belediyesi işbirliğiyle kurduğumuz Arsuz Sahra Mutfakları'nda günde 3 defa, günlük toplam 2000 öğün sıcak yemek hizmeti veriyoruz. Madenli Sahra Mutfakları İskenderun Deniz Ticaret Odası ve Antalya Deniz Ticaret Odası destekleriyle Hado Madenli Limanı'nda kurulan mutfak gemiden her gün Madenli bölgesine depremi takip eden hafta boyunca günde 1000 öğün sıcak yemek gönderildi.

Deprem Öğrenci Destek Fonu

Depremden etkilenen yüksek öğretim öğrencileri için hazırlanan Deprem Öğrenci Destek Fonu planımızın ilk etabında 250 öğrenciye vereceğimiz Yüksek Öğretim Öğrenci Deprem Desteği için başvurular 14 Mart 2023 tarihine kadar alınacaktır. 4 Mart 2023 tarihi itibarıyla 446 başvuru gelmiştir.

Travma Eğitimi

Arsuz'un 38 mahallesindeki okullarda görev yapan öğretmenlere yönelik hazırlanan Öğretmen Güçlendirme Eğitimi Programı düzenliyoruz. Travma Eğitimi, Deprem Sonrası Öğrencilerle İletişim, Özbakım konularını içeren 4 modüllük program, çevrimiçi olarak 9-10-11 Mart 2023 tarihlerinde gerçekleştirilecek.

Psikososyal Destek Merkezi (Uzun Vade Planları)

Uzun vadede ise Arsuz'da depremden etkilenen kadınlar, çocuklar ve gençler için Psikososyal Destek Merkezi ve Kadın Sağlığı Merkezi kurmak üzere kurumlarla görüşmelerimizi sürdürmekteyiz.

FÜSÜN SAYEK SAĞLIK VE EĞİTİM GELİŞTİRME DERNEĞİ

HALKBANK, İskenderun Şubesi
TR 21 0001 2009 2230 0016 0001 22
USD: TR71 0001 2009 2230 0053 0010 36
EURO: TR37 0001 2009 2230 0058 0004 46
Swift: TRHBTR2A (TRHBTR2AXXX)

İslak imzalı bağış makbuzu istememeniz durumunda info@fusunsayek.org adresine eposta olarak adresiniz, bağı yaptığınız hesap sahibi ismi ve tarihi ile birlikte bildirebilirsiniz, en kısa zamanda size posta aracılığı ile ulaştırabiliriz.

Refik Kutluer TAC '74 Depremde Uzun Kaybı Yaşayan Çocukların Tedavisi İçin Uğraşıyor

Refik Kutluer ABD'de 22 adet çocuk hastanesi bulunan uluslararası yardım kuruluşu ile yaptığı mutabakat çerçevesinde; depremde sakat kalan, uzvunu kaybeden veya ağır yanıkları olan 18 yaş altı çocukları ebeveynleriyle birlikte Amerika'ya götürüp, tedavileri bitinceye kadar ABD'de kalmalarını sağlamak için çalışıyor. Tedavileri bittikten sonra çocuk ve ebeveynleri ülkemize geri getirilecekler.

Türkiye'de oluşturulan fon ile sağlanacaktır.

ABD'deki tüm tedavi, iye ve ibate masrafları Amerika'daki yardım kuruluşu tarafından karşılanacaktır. Konularında en iyiler arasında olan bu özel çocuk hastanelerinde hem tedavi hem de psikolojik destek verilmektedir. Bir yakını ile birlikte gönderilecek çocukların tedavisi ne kadar sürerse sürsün ailenin karşılayacağı hiçbir

Şu ana kadar 11 depremzede çocuğun Amerika'daki doktorlar tarafından kabul edildiği öğrenildi. İlave çocuklar için başvurular da devam ediyor. Refik Kutluer; Protez takılacak çocukların ülkemize döneceklerini ve zaman içinde, vücut gelişmelerine uygun olarak, yeni protez ihtiyaçları doğunca aynı sistem içinde yeni protezlerinin takılması için tekrar ABD'ye gönderileceklerini belirtmektedir.

Kutluer; çocukların ve refakatçilerinin pasaport, vize ve uçak biletlerinin de karşılanacağını ve depremzede ailelere en küçük bir maliyet yüklenmemesine özen gösterildiğini söylemektedir.

Uzun kaybı yaşayan çocukların; stabilizasyon aşamasına kadar gereken ön tedavileri Türkiye'de yapılacak, ABD'ye intikal edinceye kadar olan tüm masrafları

bedel olmayacaktır. Amaç sakat kalan, ağır yanıkları olan ve benzeri durumdaki çocukları bedelsiz olarak tedavi etmektir. Kutluer'in temsil ettiği; 1872'de kurulan ve yeryüzündeki en büyük yardım kuruluşuna dönüşmüş olan bu kuruluş sayesinde bugüne kadar yaklaşık 1 milyon 300 bin çocuğun ücretsiz tedavisi yapıldığı bilinmektedir. Refik Kutluer gönderilecek çocuk sayısı ile ilgili bir sınır konmadığını ve amacının mümkün olan en fazla sayıda depremzede çocuğun tedavisine vesile olarak onların yüzlerinin tekrar güldüğünü görmek olduğunu söylemektedir. Kendisi ile bu konuda iletişime geçmek isteyen mezunlarımız refik@alabanda.com.tr adresinden temas kurabilirler.

Saygılarımızla

TAC Mezunlar Derneği

ANTAKYA'DA 1 GÜN – 44. Gün

“Bir kahve alır mısınız?”

“Zahmet etmeyin, teşekkürler”

3-4 cümle daha geçiyor, tekrar aynı soru. “Bir kahve alın lütfen, çay yapayım”

“Peki, en kolayı neyse kahve içelim o zaman”

Belki de duymayı en son beklediğim şey kahve ikramıydı. Oysa çok iyi bildiğim bir şeydi, kahve sohbeti açardı. Daha önce çalıştığım reklam ajanslarında başka konularla ilgili kadın katılımcılardan defalarca duymuştum. Türk kadınının birleşim yeri kahve sohbeti. Kahve bahaneydi. Ama açtığı sohbet, belki de yaraların artık dokulduğunun, dökülmesi gerektiğinin en iyi göstergesiydi.

Araç yolunun ortasına sandalye koymuşlardı hemen, kahve teklifine “evet” demiştim. Dönem arkadaşım Püren, alttan hafifçe durttu beni. “Gökçe ne gerek var, boşver” dedi. Ama dayanışmada yardım etmekten daha yüce bir davranış yardımı kabul etmektir. Sessizce Püren’e “oturalım biraz” dedim.

Ana yoldan 3-4 dakika içeri girmiştik. Bogaziçi’nden dönem arkadaşım AÇI mezunu Özlem Ergazi '92 bizi bu aileye yönlendirmişti. “Gökçe, bir bakar mısın bu aileye, ihtiyaçları olabilir” dedi. Oysa belki en büyük ihtiyaç birikmiş hisleri duyacak kulaklara dökmekti.

Depremin 44. gününde 4 TAC’li Ercan Acımış '90, Püren Yeşil Ödemiş '92, Kız kardeşi Nihan Yeşil Bağrul '98, ben ve Ercan’ın sevgili eşi Berna Acımış, İskenderun ve Antakya’ya doğru yola çıktık. Depremin 3. Gününden itibaren bölgeyle nokta atışı dayanışma içerisindeydik.

Her gün birbirinden farklı geçiyor afet dayanışmasında. Geriye dönüp ilk haftanın hislerini anlatmam çok zor. Bugünkü ziyareti aynı günün akşamında yazıyorum. 12 saatlik bir “yol” dan bana kalanları ancak aynı günden anlatabilirim. 45. Gün neler olacak, ben de bilmiyorum. Aynen 1. gün neler olacağını bilmeden yatıp, gece 4:17 de olanlar gibi. 2. Gün

başka bir belirsizlik. Ve takip eden her yeni günde başka farklı ihtiyaç listeleri ulaştı elimize.

Listeler yollara döndü. İlk gün battaniye, ikinci gün bakliyat, yağ listelere girdi... Bebek bezi... Polar pijama. Adana Kocavezir’de esnafla ahbap olduk. Gıda, hijyen, kıyafet... iç çamasın, içlik, oyuncak... Esnaf artık bizi tanıdı, biz gitmeden listeler onlara gitti, hazırlandı, yollara düştü. Yapılanları, yardım edenleri, listeleri o günlerde anlatmak çok zordu. İlk günlerde kendimi fiziki olarak tüketip, duygularımı ortalığın sakinleştiği günlere ittim biraz. Yapılması gereken, alınması gereken, ulaştırılması gereken şeyler vardı. Çok konuşmadan, çok dinlemeden, çok düşünmeden karşılanması gereken acil ihtiyaçlar vardı. İş hayatımın en yoğun günlerine çok yakın bir yoğunluk yaşandı diyebilirim. Hayat üç katı hızla akıyordu sanki, akşam olup eve gelince sabah ne yaptığımızı unutuyordum.

Bugün daha sakince diyebileceğim günlerde, 44. günde İskenderun'da Ebru Baybara'nın Gönül mutfağına, Karaali'deki 5 haneli 10 çocuklu enkazda 3 gün kalmış Doğru ailesine uğradık. Sonra Hatay Merkez'den geçerek Defne'de bir çadırkente, Vera'nın mutfağına bir de koordinasyon merkezine gittik. Kadın dayanışma grubuna uğradık hijyen malzemesi bıraktık. Sonra Uzunbağ, sonra Samandağ...

Hatay'a ortaokul ve lise yıllarında hem basketbol hem atletizm turnuvaları için en az 5-6 kere gitmiştim. Ama civarını hiç gezmemiştim. Sonradan yetişkin yaşlarımda Homecoming için yurtdışından geldiğim zamanlarda 2-3 Hatay gezisine çıkmıştık. Keyifle şehri, müzelerini, sokaklarını karış karış gezmiştim. Samandağ ve civar köylerini gezmiştik. Ahhhh Samandağ. 44. günde Samandağ'da o kadar yıkılmış bina vardı ki. Hâlâ yollarda gitmek çok zor, bir yola giriyorsunuz, yolun sonundan burası kapalı diye işaret ediyorlar. Diğer yoldan

giriyorsunuz, tam karsınızda enkaz.

Yıkıntıları, enkazı televizyonda görmek etkili. Ancak, şehrin normalde medeniyeti simgeleyen yollarında, binaların arasında, yaşam alanlarının tam ortasında evlerin enkazını görmek çok incitiyor insani... Enkaz içinde bir eşya gözünüze batıyor adeta. Gelip acıtıyor, birden gözünüze çarpan bir koltuk. "Acaba üstünde biri oturuyor muydu?", bir ceket "acaba sahibi hayatta mı?" Yıkılmış bir bina, arkasında, ağaç kaplı cennet dağ etekleri aradan görünüyor. Güvenli dağ eteklerinde neden yaşamadığınızı sorgulamaya yetiyor görüntü. Görkemli bir şehrin üstünü toz bulutu kaplar ya, aynen o şekilde bir filtre inmiş sanki şehre. Toprak Ana kızgın diyemiyorum. "Toprak Ana kendinden alınıcı hep geri alır" demişti fikirlerine çok güvendiğim birisi... Nehrin yanına bir şey yaparsan geri alır, ormana girer ev yaparsan yangından sonra yerini geri alır. Kınlanlığımız, işte önümüzdeydi.

İlk günler dayanışma hep acil

ihtiyaç içindi. Şimdi asıl ihtiyaç belki "şunu al, şu çok acil ihtiyaç"tan biraz çıkmıştı. Beklemediğim bir şekilde geldi. Bir kahve, bir sohbet. Bir gelecek tartışması. Evdeki sporcu 14 yaşında bir kızımızın Muay Thai sampiyonluk hazırlığının yarım kalması, eğitiminin kesintiye ugraması. Baska bir köyde kurulan okulun çadırlarının heyecanını paylaşan öğretmenle vakit geçirmek lazımdı. Normalde günde 2 kahveden fazla içmeyen ben 4. kahveye geçtim. Ancak boğazda düğümlenen hisler kahvenin sıcaklığıyla gözlerde yaş olarak birikmeden belki mideye giderdi. Aynı gün içinde 4 mevsim gibi farklı duygular, anlar hep geldi geçti. Hüzün... acı... sonra bir anda çocukların koşturmasının heyecanı. Aşevinden çıkmış sıcak yemek saatindeki gönüllülerin özverisi. Sınıfın yaramazı 3 erkek çocuğun etkinlik sırasında muzurlukları. Gurur... insanımızın emeğinden, özverisinden, karşılıksız vermesinden, alcakgönüllülükle dayanışmayı kabul etmesinden duyduğum gurur. Gönüllü ordusu var Antakya'da. Tabii ki profesyoneller

var ama bir de daha önce böyle bir oluşumda bulunmamış, atlayıp gitmiş tahmininizden çok fazla gönüllü var.

44. gün en çok konuşulan şeylerden birisi de devamlılık. Bölge halkı destek daha ne kadar devam edecek bilemiyor. Normal hayata ne zaman dönecek bilemiyor. Şehirde dükkanların %90'ından fazlası kapalı. Tüm ihtiyaçlar başka şehirlerden karşılanıyor. Başka şehirlerde normal hayata dönüş var. Ancak Antakya'da ve depremde zarar gören diğer bölgelerde hayat hiç normal değil. Bu benzetmeyi sevmiyorum ama korkunç bir film seti gibi, kötü bir rüya gibi, güvendiğimiz her şeyin hayal kırıklığı gibi. Yaşanabilecek her mutluluğun o anda sebepsiz yıkılması gibi. Devamlılık, bölgeye maddi destek devam etmeli. Bugün yaptığımız bu yolculuktan anladığım manevi dayanışma içerisinde olmamız, birbirimizi dinlememiz, dertleşmemiz, birbirimize umut olmamız toplu olarak yaşadığımız bu acılardan daha iyi bir gelecek kurmamızda en önemli faktör olabilir.

Son durakta, son kahve ikramındayız.

Artık neye ihtiyaç var yerine, sorularımız, konuşmalarımız da farklılaşıyor. Kahveye başlarken depremi en yoğun yaşayanların içinden bir isyan çıkıyor. Duygular yükseliyor. Ama sonra kahvenin sonuna gelmeden, gelecekle ilgili umutlar. “Halimize şükür, biz buraları tekrar

yaparız, gelin fidanlara bakalım”... “Gelin aşevine bakalım” ve en çok şaşırdığım “buyrun çadırımıza bakalım”. Kadınlarımız çadırlarının içini, kurdukları geçici yuvalarını “dağınık kusura bakmayın” diyip göstermek istiyorlar, paylaşmak istiyorlar. Bir kahve, bir sohbet ve çadırdaki yuva.

Kadınlarımız muthiş bir özveriyle en zor şartlarda bile ailelerine, çocuklarına, hayvanlarına bir yuva ortamı kurabilmişler. Hızlıca çadırın önüne çıkan sandalyeler, etrafımıza oturan ergenler, ayağımızın dibine yatan köpekler. Anlatılan korku anları, günlük sıkıntılar... Sonra çareler, gelecek daha iyi günler için planlar ve umut.

Depremin 3. gününden beri sıkı sıkı takip ettiğim ihtiyaç listesinde 44. gün

bir kahve eşliğinde birbirini dinlemek varmış, yaşananları paylaşmak varmış. Çünkü mutluluk gibi acılar da paylaşınca bizi daha insan yapıyor. Umarım bugün tanıştığım aynı insanlarla acılarımızı paylaştığımız günlerden, mutluluğumuzu paylaştığımız günlere geçeceğiz.

Not: Arkadaşlarımın ve kendimin yaptığı desteklerden bahsetmeyi çok doğru bulmadığım için, isim isim ilk günden beri kimler aradı sordu, kimler dayanışmaya katıldı yazamadım. Onlar kendilerini biliyorlar. Hepsine ilk günden beri bizleri arayıp sordukları için, sonrasında “biz ne yapabiliriz” diyip her ihtiyaca koştukları için, ve bu zor günlerde arkamızda sapa sağlam durdukları için tüm dönem arkadaşlarıma çok teşekkür ederim.

DOĞAL AFET SONRASI SİGORTA TAZMİNAT ARABULUCULUK PROGRAMI AFET ARABULUCULUĞU

Doğal afet sonrası sigorta tazminat arabuluculuk programı olarak afet arabuluculuğu, ekte yer alan Dr. Av. Arb. Mehmet Çağrı Bağatur'un www.uphelp.org bu konudaki çalışmasından esinlenilerek tavsiye niteliğinde hazırlanmıştır.

Bu programda, deprem, orman yangınları, sel ve diğer doğal afetler sonrası ortaya çıkabilecek afet sonrası sigortası ile ilgili uyuşmazlıklara yönelik olmak üzere, Adalet Bakanlığı, Arabuluculuk Daire Başkanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı, Türkiye Sigorta Birliği, Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Türkiye Barolar Birliği gibi önemli kurum ve kuruluşların iş birliğiyle afet arabuluculuğu programının uygulama esaslarına ilişkin kısa ve özet niteliğinde öneri ve tavsiyeler yer almaktadır.

UYGULAMA ÖNERİLERİ :

1. Dava şartı kapsamında olan arabuluculuğun kapsamı genişletilerek, afet arabuluculuğu programı kapsamında afet arabuluculuğu sonrası tahkim şartı getirilmesi (med-arb klozu) ve tahkim öncesi afet arabuluculuğuna başvuru yapılmasının zorunlu olması,
2. Afet arabuluculuğu programı ile ilgili sigortacılar tarafından sigortalılara yönelik teşvik ve bilgilendirme ile duyuruların yasal zorunluluk haline getirilmesi, afet arabuluculuğunun sigorta şirketine başvuru ile birlikte veya doğrudan başvuru biçiminde düzenlenmesi,
3. Afet arabuluculuk eğitim programı düzenlenerek, arabuluculara ve avukatlara hızlandırılmış bir şekilde afet arabuluculuk eğitimi verilmesi,
4. Sigortalıların ister özel vekilleri aracılığıyla veya sigortalının özel vekili bulunmadığı takdirde adli yardım kapsamında afet arabuluculuk eğitimi alan avukatlar arasından görevlendirilecek uzman avukat ile temsil edilmesinin sağlanması,
5. Arabulucuların sigorta hukukunda uzman arabulucular arasından afet arabuluculuğu eğitimi alan uzmanlar olmasının sağlanması, belirli büyüklüğün üzerindeki uyuşmazlıklarda eş arabuluculukla sigorta konusunda uzman arabulucu deneyim kazandırılarak sayısının artırılması,

6. Afet arabuluculuğu programı kapsamında arabulucuların ücretinin maktu ve saat ücreti olarak belirlenmesi ve arabuluculuk ücretinin anlaşma, kısmi anlaşma veya anlaşamama durumlarının tamamını kapsayacak şekilde belirlenen maktu ve saat ücreti olarak sigortacılar veya kamu kurumu tarafından arabulucuya ödeneceği konusunda düzenleme yapılması,
7. Afet arabuluculuğu kapsamında anlaşma sağlanması halinde bunun ön anlaşma olarak değerlendirilmesi, sigortalıya makul bir süre tanınarak soğuma süresi verilmesi, sigortalı soğuma süresi içerisinde anlaşmadan caymadığı takdirde soğuma süresinden sonra bu ön anlaşmanın ilam niteliğinde anlaşma niteliğine haiz olması, soğuma süresinden sonra ön anlaşmadan cayma gerçekleştiği takdirde ise tahkim klozu gereği uyuşmazlığın tahkim ile çözümlenmesi,
8. Afet arabuluculuğu sonrası gizliliği ihlal etmeyecek nitelikte, arabuluculuk sürecinin ve arabulucunun verimliliği ve yeterliliğinin tespiti, istatistiksel verilerin sağlanabilmesi ve programın geliştirilebilmesi yönünde sigortalılar için standart afet arabuluculuğu sonrası değerlendirme formunun oluşturulması,
9. 10 ilde gerçekleşen deprem sebebiyle ilan edilen olağanüstü hâl kapsamında yukarıda belirtilen ve gereklilik arz eden sair hususları kapsayacak nitelikte afet arabuluculuk programı ile ilgili yasal düzenleme yapılması

EK:

Dr. Av. Arb. Mehmet Çağrı Bağatur'un Afet Sonrası Sigorta Tazminat Arabuluculuk ve Tahkim Uygulama Önerisi adlı çalışması

AFET SONRASI SİGORTA TAZMİNAT ARABULUCULUK VE TAHKİM UYGULAMA ÖNERİSİ

I. AFET SONRASI ARABULUCULUK KISA TARİHÇESİ

Depremeler, orman yangınları, sel ve diğer doğal afetler, çok sayıda sigorta tazminat talebine ve bunlarla ilgili tüketici şikayetlerine ve uyuşmazlıklara yol açar. Tazminat taleplerini doğrudan sigortacıları ve/ veya acenteleri ile çözemeyen tüketiciler, özel avukatlara, yerel yönetici veya hükümet yetkililerine, milletvekillerine veya yukarıdakilerin hepsine birden başvurur. Devlet sigorta düzenleme kurumları, doğal afetlerden sonra talep uyuşmazlıklarının çözümü konusunda artan tüketici talebini karşılamak için çeşitli yaklaşımlar benimsemiştir.

Benzer doğal afetlerin yaşandığı ABD'de (1992'deki Andrew Kasırgası, 1994'teki Northridge Depremi ve devamındaki çok sayıda doğal felaketin ardından) ABD Sigorta Düzenleme Kurumu, arabuluculuk programları başlatmıştır.

Bu programların amacı, sigorta kapsamı, ödemeler ve tazminat talepleriyle ilgili çok farklı konularla ilgili anlaşmazlıkları hızlı ve ucuz bir şekilde çözerek afet sonrası süreçte yardımcı olmaktır.

ABD'deki geçmiş uygulamalar, uygulama ve başarı açısından farklılık göstermiştir. Devlet tarafından yürütülen afet sonrası arabuluculuk programlarından elde edilen veriler, uyuşmazlıkların çözümünde adil, hızlı ve ucuzluk bakımından büyük ölçüde değişkenlikler göstermektedir. Bazı eyaletlerde arabuluculuk programları çok az kullanılmış; bazı eyaletlerde polise sahipleri, sürecin yetersiz, sigortacılar lehine olduğuna ilişkin önyargılı ve/veya etkisiz olduğundan şikayet ederek programlardan büyük ölçüde memnun kalmamışlardır.

1992'de Andrew Kasırgası Florida'yı vurdu ve kitlesel felaketlerden kaynaklanan uyuşmazlıklara arabuluculuk yapmak için bir Florida eyalet programının oluşturulmasına yol açtı. O zamandan beri, Alabama, California, Louisiana, Mississippi, Texas ve North Carolina dahil olmak üzere en az altı eyalet daha doğal afet arabuluculuk programları uyguladı. 2012'deki Sandy Süper Fırtınasının ardından, etkilenen eyaletler doğal afet arabuluculuk programlarını yeniden canlandırma veya oluşturma sürecine yeniden girdi. 2005 yılında Florida'yı vuran dört fırtınanın ardından 12.160 arabuluculuk talebi alındı. 2005 yılının Aralık ayına kadar yaklaşık yarısı arabuluculuktan önce halledildi ve kalanlarında % 92-93 oranında uzlaşma sağlandı.

2008'de Ike Kasırgası Körfez Kıyısı bölgesini vurdu ve aynı yılın Aralık ayı itibarıyla maruz kalınan zararlar için 730.000'den fazla sigorta talebi açıldı.

En büyük veriler, Katrina Kasırgası sonrasında oluşturulan programlardan alınmıştır. Ağustos 2005'te, kategori 5, bir kasırga olan Katrina Kasırgası, Körfez kıyılarını harap etti ve geniş arazileri sular altında bıraktı. Bunu kısa bir süre sonra, hasarı artıran Rita Kasırgası izledi. Katrina Kasırgası'nın ardından mülke verilen zarar yaygın ve yıkıcıydı; 275.000 evin yıkıldığı bildirildi. Hasarın 80 ila 100 milyar dolar arasında olduğu tahmin edildi. Eşzamanlı olarak, bölgedeki sigorta acenteleri de yıkıldığından ve yerel eksperler başta olmak üzere çalışanlar fırtınalar nedeniyle yerinden edildiğinden, sigorta sağlayıcıları lojistik sorunlarla karşı karşıya kaldı. Bölgedeki hasar, sigorta eksperlerinin zarar tespiti için gitmesini zorlaştırdı. Artan zarar taleplerini karşılamak için ABD'nin diğer bölgelerinden eksperler getirildi. Ancak, bu kişiler doğal afetin boyutuna ve yarattığı hasar türlerine aşina değildi. 900.000'den fazla sigorta tazminat talebi yağdığında, sigortacılar etkili bir yanıt veremedi.

Katrina'nın ardından yaşanan kaçınılmaz gecikmelerin farkına varan Louisiana Valisi, ev sahiplerinin sigorta talebinde bulunma süresini uzattı. Kasırgalardan üç ay sonra, Louisiana Sigorta Komiseri Acil Durum Kuralı 22'yi yayınlayarak Amerikan Tahkim Derneği (AAA) tarafından uygulanacak bir arabuluculuk programına yetki verdi. Katrina'nın tüm arabuluculuk programları, AAA tarafından yönetildi. AAA, Kaliforniya merkezli büyük bir bağımsız özel arabuluculuk hizmetleri sağlayıcısıdır.

Kasım 2007 itibarıyla Louisiana arabuluculuk programına alınan 12.000'den fazla arabuluculuk talebinin yaklaşık %75'ini sonuçlandırdı. Benzer şekilde Mississippi'de yaklaşık 5.000 başvurunun %82'sinin arabuluculuğu tamamladı.

Arbuluculuk programları, sigorta şirketleri için zorunlu, polise sahipleri için isteğe bağlıydı. Bu arabuluculuk programı binlerce polise sahibine uyuşmazlık başvuruları zamanında çözüm sağlamak için yenilikçi bir girişimdi. Ancak programların etkinliği evrensel değildi.

Programlar, binlerce polise sahibinin hayatlarını yeniden bir araya getirmek için çaresizce paraya ihtiyaç duydukları bir zamanda hızla anlaşmaya varmalarına yardımcı oldu. Mississippi ve Louisiana eyalet hükümetlerini, ilgili sigorta departmanlarını ve sigorta endüstrisini Katrina sonrası programı başarılı bulundu. Ağustos 2006'ya kadar 11.000 tazminat talebine aracılık edildiğini bildirdi. AAA, aynı tarih itibarıyla programın uzlaşma oranının yaklaşık %80 olduğunu bildirdi.

Ancak bu kapatma ve uzlaşma oranları tek başına bir arabuluculuk programının yetkin, deneyimli ve tarafsız arabulucular tarafından denetlenen adil bir süreç aracılığıyla adil uzlaştırmalar sağlayıp sağlamadığını veya o anda savunmasız polise sahiplerine düşük rakamlarla uzlaşma yapmaları için baskı veya gözdağı verilip verilmediğinin doğru bir ölçüt sağlamamıştır.

Bunun yanı sıra arabuluculuklar, depremi yaşayan başvuruçuların anekdot niteliğindeki anlatımları, sigortaların düşük teklifleri, arabuluculuk sürecine hazırlığın çok kısa oluşu ve sigorta şirketlerinin yetersiz kaynakları ve sigorta şirketlerinin iyi niyetli ama yetkiye sahip olmadıklarına ilişkin çeşitli hikayeleri de barındırmaktadır.

Başvuruçular düşük uzlaşma teklifleri aldıklarını, arabulucuların ve avukatların sigorta hukuku konusunda bilgili olmadıklarını ve/veya arabuluculuğun ya bir zaman kaybı ya da başka bir hayal kırıklığı kaynağı olduğunu düşünerek onları ilerlemekten caydırdığını bildirdiler. Arabuluculuğa başvuran birçok polise sahibi bu süreç boyunca, o sırada geçici barınma yerlerinde yaşıyor ve yer değiştirmek zorunda kalıyor, trajik kayıplarla baş etmeye çalışıyor; ayrıca stresli ve alışılmadık tüm duygusal zorluklarla uğraşıyordu. Sigorta yetkilisi bu zorlukları yaşamıyor olsalar da ve arabulucularla birlikte sürecin yönetimi farklı geliştiği için yönetmekte zorlanıyorlardı.

Sigortalılar ve sigortacılar arasında zaten her zaman var olan güç, mali kaynaklar ve teknik bilgi dengesizliği, böylesi bir felaketten sonra çok daha büyük hale gelmektedir. Hükümet ve sigorta sektörü tarafından afet arabuluculuk programlarının olumlu değerlendirilmesine rağmen, kabul edilmesi gereken başarısızlıklar da var. Katrina sonrası arabuluculuk programları aracılığıyla çözülen uyuşmazlıkların sayısı ile ilgili bilgileri göz önünde bulundurulduğunda da bu çözümlerin sağlamlığını veya adilliklerini değerlendirmek için, anlaşma oranları ve tüketici katılımcılarının öznel gözlemleri dışında hiçbir nitel veri bulunamamıştır.

II. TÜRKİYE İÇİN BİR UYGULAMA ÖNERİSİ

ABD'deki Devlet Sigorta Düzenleme Kurumunun benzeri, Türkiye'de de Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumu (**SEDDK**) bulunmaktadır. Afet sonrası sigorta tazminatları için bir uyuşmazlık arabuluculuk programı oluşturma ve/veya denetlemede öncü bir görev üstlenmeye yasal düzenlemeler bakımından uygundur. Sigorta düzenleyicileri ilgili tüm yetki ve uzmanlığa sahiptir ve tüketiciye yardım etmek görevlerinin bir parçasıdır.

Bilindiği gibi sigorta tazminatından kaynaklanan arabuluculuk ülkemizde tartışmalı olmakla birlikte- tüketici başvurusu niteliğinde olmadıkça genellikle rızaya dayalıdır ve bağlayıcı değildir. Bir polise sahibi veya menfaattar, açıkça haklarından feragat etmedikleri sürece, arabuluculuğa katılabilir ve anlaşmazlık çözülmezse dava açma yoluna gidebilir.

Mevcut sigorta uyuşmazlıklarındaki uygulamalar gelecekte afet sırasında nasıl uygulanabileceğine ışık tutacaktır. Ancak ülkemizdeki ağırlıklı deprem, orman yangını ve sel şeklinde yaşanan doğal afetlerde mevcut uygulamalardan ve hali hazır yürürlükteki mevzuattan farklı biçimde kullanılmasının gerekliliği ortadadır.

İleriye dönük olarak, çok sayıda taraf, afet arabuluculuğu programları için kalıcı bir altyapı oluşturmak ve böylelikle devlet, sigortacılar ve sigortalılar açısından en azından bir sonraki afet meydana geldiğinde hazır olmalarını sağlamak amacıyla bu öneride bulunulmuştur.

Bu model önerisinin tamamı daha önce ülkemizde benzeri bir çalışma bulunmadığı için ABD en iyi uygulama örnekleri ve öneriler esas alınarak hazırlanmıştır. Üzerinde tartışılmaya değer bulunursa bu öneriden hareketle hızlıca yaşanan deprem sonrasında uygulanma fırsatı bulunabilir.

Bu öneri, büyük ölçekli deprem afetinden zarar gören bireylerin ve toplulukların potansiyel ihtiyaçlarını böyle bir programın maliyetlerine ve çıkarlarına karşı dengelerken öte yandan da çok sayıda uyuşmazlığın hızlı bir şekilde çözülmesine izin verecek bir Model Arabuluculuk Programı (**MAP**) planını içermektedir.

MAP, uyuşmazlık konusu hasarların hızlı bir şekilde çözülmesini kolaylaştırmayı ve sigortalılar ile sigortacılar arasındaki güç dengesizliğini ortadan kaldırmayı amaçlamaktadır. MAP ilk özelliği kalıcılıktır yani bir doğal afet meydana geldiğinde artık hızlı ve etkili bir şekilde uygulanmasına izin verecek kalıcı bir altyapıya sahip olması planlanmaktadır. MAP tanıtımının doğru ve hızlı şekilde yapılması özellikle polise sahiplerinin, arabuluculukta hakları ve programın nasıl çalıştığı konusunda aktif olarak bilgilendirilmesi bununla birlikte Türkiye Barolar Birliği (**TBB**) tarafından avukatlar aracılığıyla temsili çok büyük önem taşımaktadır.

MAP kalıcı olabilmesi amacıyla arabuluculuğun gizliliği kapsamında işlevlerinin anlamlı bir şekilde değerlendirilmesine izin vermek için sonuçların sürekli olarak raporlanması da mutlaka gerekmektedir. Arabuluculuk Değerlendirme Formu (**ADF**) için bir şablon ve tüketicileri bir sigorta talebi anlaşmazlığını çözmek için arabuluculuğa hazırlanma ve kullanma konusunda eğitim amaçlı hazırlanan ABD örneklem için United Policyholders¹ Roadmap to Recovery™ Türkçeleştirilmiş sürümü kullanılacaktır.

MAP, bireylere ve işletmelere doğal afet sonucunda kaza, kayıp, hastalık veya diğer olumsuz olaylardan sonra ortaya çıkabilecek sigorta sorunlarını çözmeye yardımcı olacak ücretsiz araçlar ve kaynaklar sağlar.

¹ United Polise Sahipleri (UP), 50 eyaletin tamamındaki sigorta tüketicileri için bir bilgi kaynağı ve söz olan, 501(c)(3) kar amacı gütmeyen bir kuruluştur. Bakınız www.uphelp.org. Kuruluşun çalışmaları bireylerden, işletmelerden ve vakıflardan gelen bağış ve bağışlarla finanse edilmektedir ve bu raporda kullanılan verileri sağlayan üç program içermektedir.

Bunlar arasında Doğal Afet Arabuluculuk Rehberi, Hazırlığa Giden Yol Haritası, Savunuculuk ve Eylem Programı şeklinde üç adımdan oluşmaktadır. Bu adımlar yasama dahil yargı da dahil doğal afette sigortayla ilgili kamu politikasına da katkıda bulunur. MAP, sigorta şirketlerinden finansman kabul etmez veya herhangi bir sigorta da satmaz.

MAP üç konu temelinde değerlendirilmelidir: 1. Programın teşviki, 2. Programın Yönetimi ve 3. Arabuluculuk işlemlerinin adil bir şekilde sonuçlanması için güvenceler. Bu üç alanda birden başarılı olursa MAP başarılı olacaktır. MAP'ten yararlanabilmesi için mutlaka yaşanan afete uygun şekilde mağdurlara duyurulması programın başarısı için yaşamsal öneme sahiptir. Burada Türkiye Sigorta Birliği ve TBB başta olmak üzere başta Adalet Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı olmak üzere tüm kamu kurum ve kuruluşlarına büyük görev düşmektedir. MAP, sigortalılara veya sigortacılara aşırı yük getirmeyecek şekilde planlanmalıdır. Bunun için Hazine ve Maliye Bakanlığı, arabulucu ve taraf vekili avukat ücretlerini karşılamalıdır. Hepsinden önemlisi afet ev sigorta konusunda eğitilmiş, nitelikli ve tarafsız arabulucular olmalı ve mutlaka mağdurların hak ettiklerinden daha azını kabul etmeleri için gereksiz yere cesaretlerinin kırılmamasını veya korkutulmamasını sağlayacak güvenceler olmalıdır. Zarara ilişkin uyuşmazlıklarının etkili, verimli ve adil bir şekilde çözülebilmesi için arabuluculuğun yürütülmesine yönelik açık bir şekilde yapılandırılmış yönergeler olmalıdır.

MAP'in verimliliği ve etkinliğini optimize etmek için, program altyapısının belirli bir afete yanıt olarak oluşturulması veya uygulanması yerine önceden ve kalıcı olarak devreye alınması gerekir. Adil ve etkili bir arabuluculuk programının planlanması, organize edilmesi ve uygulanması zaman alıcıdır. Kriz sonrası, yeni bir program tasarlamak ve inşa etmek için kaynakları harcama zamanı hiç değildir. Yerleşik bir altyapı, arabuluculuk programının etkilenen bir topluluk için sağlayabileceği faydayı en üst düzeye çıkarır. Bir afet meydana geldikten sonra oluşturulan bir program ise kriz planlamakla zaman kaybına ve uygulamada yaşanacak aksaklıklarla kaynak kaybına yol açacaktır. Sonuç olarak, kalıcı altyapıya sahip bir program, zamanın ve kaynakların daha iyi kullanımı için gereklidir. Ayrıca, kalıcı bir yapı, değerli pratik ve kurumsal bilginin birikimine izin verecektir.

MAP ilk ve son hedefi, uyuşmazlıkları arabuluculukla hızlı bir şekilde çözmektir. Çünkü son Kahraman Maraş Depremi 13,5 milyon kişiyi etkiledi. Nispeten daha küçük doğal felaketler de bile binlerce insanı yerinden ettiği düşünülürse çözülmesi yıllar sürebilecek uyuşmazlıklar için dava açılması sigortalılar için hiç de uygun bir seçenek olmadığı tartışmasızdır.

MAP gerek sigorta şirketleri gerek sigortalılarda farkındalığı en üst düzeye çıkarmak için aktif olarak tanıtım yapılmalıdır. Bunun için sosyal medyadan etkin bir biçimde yararlanılmalıdır. Web sitesinde MAP ve genel olarak arabuluculuk hakkında bilgiler yer almalıdır.^{2,3}

İletişimin çok zor olduğu ve felaketten etkilenenlerin uğraşması gereken başka sorunları bulunduğu bu ortamda, hızlı ve etkin bir duyuruyla nihai olarak MAP'i yürütecek olan arabuluculara veya yerel arabuluculuk merkezlerine yönlendirme daha doğru olacaktır. Ayrıca Sigorta Birliği, TBB ve devlet bu duyuruyu kendi yöntemleriyle yayabilir ve MAP uygulaması konusunda farkındalık yaratmış olurlar.

Sigorta şirketleri de başvurularda otomatik olarak MAP duyurusuyla pasif tanıtım yapılmalıdır. Pasif tanıtım, MAP ile ilgili açık ve kolay erişilebilir bilgiler, sigorta şirketinin web sitelerinden yer almalıdır.

Bilginin sunulması, MAP başarısının ilk adımıdır. MAP hakkında aktif tanıtım yapılmasıyla bağlantılı olarak, yönergeler ve standartları içeren MAP kılavuzlarının sürekli kullanılabilirliği, programdan ne bekleyeceğini ve programdan en iyi şekilde nasıl yararlanacağını bilen polise sahiplerinin sayısını artıracaktır.

MAP ilişkin mevzuat ve yönetmelikler de kamuoyuna açıklanmalıdır. Yönergeler sigortalılar tarafından kolayca erişilebilir olmalıdır. MAP'in tanıtıldığı çoklu ortamlar, çevrimiçi, broşürler ve telefon dahil olmak üzere çeşitli biçimlerde bu erişilebilirlik sağlanmalıdır.

MAP ile ilgili ana web sitesinde, arabuluculuğa giden ve arabuluculuk dahil olmak üzere süreç yedi aşamalı belirtilmeli ve başvurular sanal ortamda yapılabilir. Programın web sitesi, her adımda ne yapılacağını veya beklendiğini daha fazla netleştirir ve sıradan bir kullanıcı için tanımlar sağlar.

1. Bildirim 2. Arabuluculuk anlaşması, 3. Arabulucunun seçimi, 4. Arabuluculuk öncesi taraflarla telefon konferans, 5. Arabulucu ve Sigorta Şirketinin konferansa hazırlığı, 6. Arabulucu aracılığıyla tele konferans ve 7. Uzlaşma.

MAP konusunda sigortacılar her başvuruda mutlaka MAP konusunda hem sigortalıyı hem de MAP Koordinasyon Merkezini (**MAPKM**) bilgilendirmelidir. Bildirimin yazılı, okunaklı, dikkat çekici ve en az 12 punto olması gerekir. Ek olarak, sigortalının nasıl arabuluculuk talep edeceğine dair ayrıntılı talimatları ve sigortacının adres ve telefon numarasını içermesi için bildirim de yer almalıdır. Bilgilendirme yapılmaması yaptırıma tabi tutulmalıdır.

² http://www.ncdoi.com/Consumer/Consumer_Disaster_Mediation.aspx:
<http://www.insurance.ca.gov/0100-consumers/0060-information-guides/0040-residential/earthquake-claims-mediation.cfm>.

Sigortalı kendisi de MAPKM doğrudan başvuruda bulunabilmelidir.

Hem sigorta şirketlerinin hem de poliçe sahiplerine MAP varlığının hızlıca duyurulması çok önemlidir. MAP, arabuluculuğun nasıl yürütüleceğine ilişkin açık yönergeler ve standartlar içerir ve İyi Niyet Koşulunu temel özellik olarak barındırır. Tarafların bu doğrultuda MAP'e iyi niyetle katılmaları ön koşuldur. Aynı zamanda MAP başarısını sağlamanın önemli bir parçası olduğu kadar izlenmesi ve düzenlenmesi de en zor olan yönüdür. Sigorta temsilcileri, sigortalının başvurusu hakkında bilgi sahibi olmalı tüm tutarla ilgili uzlaşma yetkisine sahip olmalıdır. Florida da mutlaka sigorta temsilcisinin sigortalının başvurusu hakkında bilgi sahibi olmasını ve uyuşmazlık halinde tüm tutar bakımından uzlaştırma yetkisini dahil etmiştir. Bu iyi niyet koşulu, arabuluculuk süreci başından sonuna kadar çok önemlidir. İyi niyetten uzaklaşmak MAP bütününe zarar vereceğinden taraf vekillerinin katılımı zorunlu tutulmalıdır. Sigortacıların bu gerekliliğe uymaması durumunda MAP sert yaptırımlar içermelidir.

Arabulucu veya taraf vekilleri iyi niyet ihlallerinin ne zaman olduğunu belirlemek için en uygun kişi olacaktır. Arabuluculuk için planlanan zamanlarda hazır bulunma veya uzlaşma için hazırlık, somut öneriler önceden planlanmalıdır. Ancak hızlı olması gerektiğinden bunun izlenme zor olacaktır ve bu konudaki izleme çabaları tarafların gizliliğini de ihlal edebilir.

Arabulucular, sigorta ve uyuşmazlıkları konusunda deneyime ve eğitime sahip olmalıdır. Ayrıca hızlandırılmış eğitim almalıdırlar. Sigortacıya karşı sigortalı karşısında mutlak tarafsız olmalıdır. MAP için bireysel değil önceden belirlenmiş arabuluculuk merkezleri aracılığıyla Adalet Bakanlığı onaylı arabulucu listesinden seçilmelidir.

MAP tüm maliyetleri MAPKM, arabuluculara ve taraf vekillerine yapılacak ödemeler saatlik ve günlük olarak belirlenmelidir. Ücretlendirmenin bölgelere göre farklılık olmamalıdır. Küçük ve büyük talepler ayrışacak böylelikle daha fazla saat ödemenin daha yüksek maliyeti, elde edilecek daha büyük fayda ile dengelenecektir. Bir öneri olarak arabuluculuk maliyetlerini uyuşmazlık değerinin belirli bir yüzdesini aşması durumunda iki taraf arasında bölünebilir.

Saatlik ücretin dezavantajı, arabulucunun görüşmeleri uzatması için doğrudan bir teşvik oluşturmaması için ayrıca bakması gereken arabuluculuk sayısı da performans olarak önceden belirlenmelidir. Bu konudaki uyuşmazlıklar, MAPKM tarafından hakem bilirkişi olarak çözüme kavuşturulmalıdır.

Taraflar katıldıktan sonra standartlaştırılmış bir arabulucu değerlendirmesini de tamamlamaları zorunludur. Değerlendirme formları, arabulucunun etkili, yeterince eğitilmiş, tarafsız ve gelecekte yeniden iş verilmeye değer olup olmadığını belirlemek için kullanılmalıdır. Ek-1 örnek değerlendirme formudur.

MAP genel maliyetini, Hazine ve Maliye Bakanlığı Sigorta karşılamalıdır. Uzlaşmazlık olursa arabuluculuk ve taraf vekilliği maliyetleri sigorta şirketleri tarafından karşılanmalıdır. Sigortalıların TBB tarafından atanan vekilinin ücreti dahil maliyete kısmen veya tamamen katılmasından kaçınılmalıdır.

Arabuluculukta uzlaşma durumunda karşılık ayrılmaması, maliyetlerin tamamının giderden düşülmesi ve benzeri uygulamalarla sigorta şirketleri MAP için özendirilmelidir. Sigorta şirketlerine arabuluculuğun maliyetlerine üstlenmeye istekli oldukları sürece arabulucu seçmesine izni verilmelidir.

Arabulucu, devam eden Alternatif Uyuşmazlık Çözümünün olumlu bir sonuçla sonuçlanıp sonuçlanmayacağını veya bunun boşa giden bir çaba olup olmadığını belirlemek için her zaman en iyi konumda olacaktır. Devam eden arabuluculuğun yararı, maliyetlerden ağır basacak kadar önemli bir olasılık taşımıyorsa, taraflar veya arabulucu müzakereye ilişkin tüm iyi niyet yükümlülüklerinin yerine getirilmesi koşuluyla müzakereye devam etmeyi reddedebilir.

Güncel tetikleyici olay yaşanan depremdir. Bundan sonra diğer tetikleyici olay örneklerle belirlenmelidir. MAP ile belirlenecek standartlar üzerinden uyuşmazlıklarla başa çıkma becerisine dayalı olarak her zarar için mutlaka özel yönergeler oluşturmalıdır.

Sigortacılar için MAP'e katılımı aynı STK'da olduğu gibi zorunlu olmalıdır. Sigorta şirketlerinin zorunlu katılımı, MAP'ten en fazla sayıda mağdurun yararlanmasına olanak sağlayacaktır. Sigortacılar, MAP için genel maliyete katılım ve genel yönetim maliyetlerini eğer gerekli olursa pazar paylarıyla orantılı olarak karşılamalıdır.

Taleplerin yalnızca başarılı bir arabuluculuk sonucunun potansiyel faydalarının, arabuluculuğun maliyetlerinden daha ağır bastığında arabuluculuk uygun olacağından MAPKM ayrıca arabuluculuk için uygun olacak uyuşmazlıklarda en az talep tutarlarını belirleyecek ve düzenli duyuracaktır.

MAP'in verimliliğini en üst düzeye çıkarmak için Adalet Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı, TBB, Sigortacılar Birliği ve SEDDK diğer standart gereklilikleri de belirlemelidir.

MAP, başta arabulucular olmak üzere taraflar vekillerinin eğitimli ve hazırlıklı olmasını gerektirmektedir. Sigorta şirketlerinin de görevlerini gereği gibi yerine getirmelerine yardımcı olmalıdır.

MAP özellikle sigortacılar ve sigortalılar arasında var olan doğal güç farkını bilen ve deprem nedeniyle bunun daha da artığının farkında olan bir süreç tasarımıyla çok sayıda tazminat talebini hızlı bir şekilde çözme hedefi ile yeterli ve adil bir şekilde tazmin etme hedefi arasında denge kurmalıdır.

Aynı zamanda uyuşmazlıkların hızlı bir şekilde çözülmesinin önemi, kötüye kullanma riskine rağmen arabuluculuğun davaya tercih edilebilir bir seçenek olduğu anlamına gelebilir. Bunun önüne geçmek için görüşmelerin an başında tahkim klozu konularak uyuşmazlık halinde dava değil tahkim yoluyla çözülmesi seçeneği tercih edilmelidir.

Arabuluculukta yüksek uzlaşma oranları, tüm katılımcıların mutlaka etkin biçimde sürece katılmalarını sağlamanın etkili bir yolunu bulmakla doğru orantılı olduğunu göstermektedir. Bunun için MAP katılımcılarının (sigorta şirketi ve taraf vekili ve sigortalı en azından taraf vekili) arabuluculuk için iyi hazırlanmalarını şart koşturmakla başlayacak bu da daha adil anlaşmaları teşvik edecek ve hatta muhtemelen uzlaşma olasılığını da artıracaktır.

Anlaşılır bir şekilde, bir afet sonrası için hazırlanan bu senaryoda sigortalının birçok yükümlülüğü yerine getirmesinin her zaman mümkün olmadığı en baştan kabul edilmelidir. Sigortalılar, ilgili belgeleri üretmek ve bilgi talep etmek için mücadele etmemeli arabuluculuğa ne getireceklerine ilişkin en baştan yeter koşullar belli olmalıdır. Hasar eksperleri, ev ve araç vb. hasar geçmişi hakkında yeterli bilgiyle donatılmalıdır. Arabuluculuğa katılmaları teşvik edilmelidir.

Aynı şekilde bazı sigortacılar da arabuluculuğa katılan sigortalıların zararı kanıtlamak için herhangi bir belge, makbuz veya fotoğraf getirmediğinden şikayetçi olmaktadır. Bu hasarların ayrıca fotoğraflanmadığı veya önceden belge ve bilgilerin dijital ortamda saklanmadığı durumlarda sigorta şirketlerinin bu beklentisinin yerine getirilmesi mümkün görünmemektedir. Standart gereklilikler, arabuluculuktan önce sigortalılara içinde bulundukları düşününce zaten sıkıntılı bir dönemde onlara haksız bir şekilde yük bindiriyor gibi görünebilecektir. Bunun için mutlaka bu gereklilikler yasal düzenlemelerle azaltılmalıdır. Özellikle tam ziya durumunda (tamamen yıkılan binalardaki hasarlarda veya bina altında kalıp pert olan araçlarda) sigortalıdan, alacaklarını oluşturan hasar ve eşyanın envanterini çıkarmaları istenmemelidir.

Sigortalılara ayrıca en başından arabuluculuk sürecinin devamında kendisi bağlayıcı tahkim gibi diğer alternatif çözüm yollarıyla ilgili çareler hakkında açıklayıcı bilgi verilmelidir.

Sigortacıya anlaşmaya teşvik etmek ve MAP kapsamında arabuluculuğun etkinliğini artırmak için sigortalılar ve daha çok taraf vekilleri, arabuluculuk sürecine hazırlanmak dahil olmak üzere gerekli belgeleri ve/veya taleplerin kanıtını sağlamak, okuyarak/görüntüleyerek önceden sigortalının çeşitli yükümlülükleri yerine getirmek için gayret göstermelidir.

MAP'te ön arabuluculuğun, sigorta şirketlerine bildirimle başlaması ve danışmanların mevcudiyeti ile sigortalının görevlerini yerine getirmesini kolaylaştırabilir. MAP, bildirimle birlikte ön arabuluculuk sürecini başlatacağından özellikle danışmanlarla görüşme hem sigortalı hem de sigorta şirketlerinin hazırlanmaları için elverişli hem de arabuluculuk sürecinin mümkün olduğunca sorunsuz yürütülmesini sağlamanın en proaktif yoludur.

Belirli bir organizasyonun desteklenmesi elbette büyük ölçüde MAP uygulayan sigortacılar arasında verilmesi gereken bir karar olacaktır. Büyük hacimli talep uyuşmazlıklarını ele alabilen belirli bir organizasyonun en baştan tanımlanması, arabuluculuğun ne kadar verimli ve etkili bir şekilde yürütüldüğünü belirleyecektir. Başarılı bir MAP, doğal afet ardından ortaya çıkan zorlu ve yüksek hacimli taleplerin üstesinden gelebilecek kaynaklara sahip, deneyimli bir kuruluş MAPKM tarafından ve Arabuluculuk Merkezleri aracılığıyla yönetilmelidir.

Arabuluculuk TBB ve Sigortacılar Birliğinin denetim ve gözetimde AAA benzeri MAPKM Arabuluculuk Merkezlerinin katılımıyla oluşturulmalıdır. MAPKM tanıtım, koordinasyon, arabulucuların eğitimi, merkezlerin denetim ve gözetiminde sorumlu olmalı ve MAP kapsamında başvuruları almalıdır.

Süreci anlatma, tarafları MAP için motive etme ve iletişim kurma, güven verme konusunda öncülük etmeli, şikayetleri değerlendirmeli, hakem bilirkişi olarak uyuşmazlıklarda görüş bildirmeli ve raporlamaları takip etmelidir.

Adalet Bakanlığında sigorta uzmanlık eğitimi almış olan arabulucuların listesi SEDDK'da da Sigorta Tahkim Komisyonu'nda yer alan hakem ve bilirkişilerin listesi bulunmaktadır. Bu listeler şu anda deprem sonrası için gerekli olan yeter sayıda olmayabilir. Bununla birlikte, kalıcı bir programın oluşturulması, bir ön listenin oluşturulmasına olanak tanıyacaktır.

Bu arada MAPKM aracılığıyla sigorta uyuşmazlıkları için hızlandırılmış eğitimlerle eş arabulucu olarak yeni arabulucular seçilebilir ve hakemlik sınavına katılmış belirli puanın üzerinde puan almışlar arasından hakem heyetlerine üye hakemler atanabilir.

Hangi arabuluculuk merkezlerinin kullanılacağına ilişkin Adalet Bakanlığı, taraf vekillerine ise TBB ve Sigorta Birliği, hakemlere SEEDK karar verecektir. Bu konuda AAA gibi bir kuruluş geçmişte başarılı bir şekilde kullanılmış olsa da, onaylanmış arabuluculardan oluşan bir eyalet veya mahkeme tarafından oluşturulan bir sicil memuru, bir afet sonrası senaryonun yükleriyle başa çıkmak için eşit derecede hazırlıklı olabilir. Ayrıca, birçok eyalette mahkeme onaylı arabulucuların kabul edilebilir bir listesi mevcuttur.

MAP, arabuluculuk sırasında olduğu kadar hazırlık aşamasında da sigortalılar için taraf vekilleri ve uzmanlar sağlamalıdır. MAP, sigortalılara arabuluculuğa hazırlanma ve arabuluculuğa katılma konusunda bilgi, rehberlik ve destek sağlamaya yönelik bir süreç içermelidir.

Sigortalıların sigorta yasal hakları, kendilerine özgü polişe dili, uyuşmazlık konuları ve arabuluculuk süreci hakkında yeterli destek ve bilgi almaları esastır. Uzmanlar/ danışmanlar MAP aracılığıyla sigortalıların hizmetine sunulmalıdır. Sigorta Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kılavuzu (Ek-2) veya benzer bir yayın, sürecin en başında her başvurana sağlanmalıdır.

ABD’de MAP benzeri programlar taraflardan birinin talebi üzerine arabuluculuk sırasında mali hizmetler departmanından bir temsilcinin hazır bulunmasını sağlayarak bunu gerçekleştirmeye çalışmıştır. İdeal olarak, arabuluculuk sırasında olduğu kadar hazırlık sürecinde de bu destek mevcut olmalıdır.

Daha da önemlisi, bu destek MAP’in maliyetine eklenecektir. Bununla birlikte sigortalılara, sigortacılar tarafından kullanılan uzmanlara ve kaynaklara da erişim, hakkı verilebilir. Etkin bir şekilde destek sağlamanın yolu, MAP yürütücüleri ve arabuluculardan yardım alarak uzmanların görüşmelere telefon konferansları yoluyla katılmaları sağlanabilir. Henüz uzmanlık eğitimi almamış arabulucular, MAP’e finansal olarak aşırı yük yüklemeyen, sigortalılara, arabuluculuğa hazırlanmalarında ve arabuluculuk öncesinde ve sırasında taraf vekillerinin veya arabulucunun yardımcısı olarak destek olabilirler. Bu yaklaşım eğitim almamış arabulucuların MAP ve arabuluculuğa önceden aşina olabilecekleri ve sigortalıların da MAP’e hazırlanırken de yüz yüze yardıma erişebilecekleri anlamına gelir.

Aynı zamanda, taraf vekili bulundurmak, MAP maliyetlerini artıracak gibi görünse de devlete yüklenecek adil bir maliyet olarak adli yardım kapsamında öngörülebilir.

MAP mutlaka uygulamadan önce oluşturulmalı ve farklı toplulukların bireysel gereksinimlerini karşılamak için tetikleyici olaya dayalı olarak değişiklik uygulamalara izin veren esnek bir yapı içermelidir.

MAP, katılımcıların kendilerinden ne beklendiğini ne olacağını anlamalarını ve sonuçta taraflar için de adaleti sağlamak için arabuluculuk oturumlarıyla mevcut yasal düzenlemeden çok farklı yerleşik ve net bir yapısı olmalıdır. Düzgün ve açık bir şekilde oluşturulmuş arabuluculuk yapısında, sigorta şirketlerinin en fazla sayıda şikayeti, zaman ve kaynak israfı olmadan, verimli bir şekilde hızlı bir şekilde ele almasına olanak sağlamalıdır.

Örnek vermek gerekirse Katrina sonrası arabuluculuk programı, günde iki saatlik dört blokta gerçekleşen haftada yaklaşık 200 telekonferans planlandı. Tarafları ve türleri aynı olan başvurular, verimliliği en üst düzeye çıkarmak için birlikte gruplandırıldı. AAA, program için ilk gelen ilk alınır esasına göre seçilmiş arabulucular arabulucuyla müzakere edilmesini organize etti.

Kaliforniya’nın programında ise daha önce de belirtildiği gibi programın web sitesinde ayrıca, her adımda ne yapılacağı veya bekleneceği açıklığa kavuşturulmuştu. Benzer şekilde, optimal bir program, programın uygulanmasından önce eyalet hükümetleri ve/veya programın yöneticileri tarafından belirli bir yapının oluşturulmasını gerektirdiği, bu yapının, tetikleyici olayın doğasına dayalı olarak uygulama üzerine değiştirilmesi gerekebileceği kararlaştırıldı. Etkilenen toplulukların özel gereksinimlerini karşılamak için esnekliğe izin verildi. Bununla birlikte ayrılmaz özellikler şunları içeriyordu: 1. Bir başvuru süreci, 2. Sigortalıları süreç hakkında eğitmek için gayri resmi bir yöntem, 3. Arabuluculuk için karşılıklı olarak kabul edilebilir bir zaman ve yer de dahil olmak üzere, her iki tarafça arabuluculuk yapmak için resmi bir anlaşma, 4. Bir ön arabuluculuğun temelini oluşturan materyallerin gözden geçirilmesini ve onaylanmasını içeren arabuluculuk süreci, 5. Açıkça tanımlanmış bir arabuluculuk süreci ve 6. Arabuluculuğu sona erdirmek için bir anlaşma.

MAP, sigortalıların arabuluculuk yoluyla ulaşılan uzlaşmalardan vazgeçebilecekleri bir soğuma süresi olmalıdır. Bu süre zarfında sigortalılar, arabuluculuk yoluyla ulaşılan bağlayıcı uzlaşmaları iptal edebilmelidirler. Böylece sigortalılara, varılan herhangi bir anlaşmanın gerçekten kendi çıkarlarına uygun olup olmadığına karar vermeleri için zaman verilmiş olur. Afetlerden etkilenen sigortalıların içinde bulunduğu psikolojik durum, stres ve sunulan herhangi bir anlaşmayı kabul etme güdüsü bu gerekliliği yaşamsal kılmaktadır.

Örneğin ABD’de bu süre 3 günle sınırlanmıştır. Bu 3 günlük süre, birçok arabuluculuk davasında bir endüstri standardı olma eğilimindeyken, keyfi 3 günlük süre, bazı durumlarda meslekten olmayan sigortalılar için çok kısa bir zaman aralığı olabileceğinden 7 (yedi) gün olması düşünülebilir. İptal süresi, herhangi bir anlaşmanın sahip olabileceği etkinin yeterince yansıtılmasına izin verecek şekilde uzatılmalıdır. Özellikle anlaşmalar büyük meblağlar veya karmaşık analizler içeriyorsa, uygulamaya neden olan koşullar her zaman farklı olacağından, MAP yöneticisine her duruma uygun bir iptal süresi belirleme yetkisi verilmelidir. Fazladan birkaç günlük bir sürenin uzatılması çok sık olmasa da sigortalının anlaşmanın yaratacağı etkiyi düşünmesi ve bu konuda öneri almak için taraf vekilleriyle bir araya gelmesi için bir fırsat verir. Geleneksel 3 günlük sürenin yerine yedi günlük bir "soğuma dönemi", sigortalıların çıkarlarını daha iyi korur.

MAP’in başarısının anlamlı bir analizine izin vermek için yeterli ve gerekli bilgi rapor edilmelidir.

Başarılı bir MAP için sürekli olarak gelişmeye çalışmalıdır. Ek-1’deki Değerlendirme Formları her arabuluculuktan sonra mutlaka kullanılmalıdır. Özellikle sonuçlar inceleme için halka açık olmalıdır. Şeffaflık, sigortalıların arabuluculuk sürecine olan güvenini artırmak gibi bir amaca da hizmet edecektir. Arabuluculuk sürecinin her iki tarafça da kötüye kullanılmamasını sağlamaya yardımcı olacak ve programın başarısının anlamlı bir şekilde analiz edilmesine izin verecektir.

Şeffaflık eksikliği ABD’de geçmiş afet arabuluculuk programlarında bir eksiklik olarak gündeme gelmiştir. Geçmiş programın sonuçlarını anlamlı bir şekilde analiz edecek veriler halen mevcut değildir. Geçmişteki arabuluculuk programlarının başarısına ilişkin bilgiler yeterince güvenilir olmamıştır.

Örneğin Louisiana’da, her arabuluculuk telekonferansından sonra her iki tarafa da iki değerlendirme formu verildi ve biri arabulucuyu diğeri programı değerlendirdi. Kaliforniya programı, AAA kayıtları ve diğer bilgilerle ilgili zorunlu raporlama gerekliliklerini içeriyordu. Ancak Kaliforniya, geçmişteki arabuluculuk programlarına ilişkin bilgileri, işlenen talep sayısı, uzlaşma oranları ve bazen toplam ve ortalama anlaşma miktarıyla sınırlıydı. Ancak bu rakamlar tek başına anlamlı bir istatistiksel analize uygun değildi veya sigortalı için arabuluculuğun başarısını göstermez.

Şeffaflık, arabuluculuk telekonferansları hakkında daha kapsamlı bilgilerin raporlanması ve sigortalının MAP’ten memnuniyetinin değerlendirilmesi yoluyla sağlanmalıdır. MAP, program yöneticilerinin ve katılan sigorta şirketlerinin programın sonuçları hakkında anlamlı bilgiler bildirmesini de içermelidir.

Gerekli raporlar hem sigortalıların memnuniyetini yansıtmalı hem de programın başarısının anlamlı bir istatistiksel analizine izin vermelidir. Kapsamlı ve anlamlı bir istatistiksel analize olanak sağlamak için de MAP, talep tutarları, ihtilaflı tutarlar ve bireysel uzlaşma teklifleri hakkında bilgi içermelidir. Önemli istatistikler, arabuluculuğun süresini ve tarafların hem sürece hem de sonuçlara ilişkin memnuniyetlerini de içermelidir. Bunun arabuluculukta başarı için gerekli olan gizliliği baltaladığını ileri sürülecek olsa da anketlerin anonimliği bu olumsuz yönü etkisiz hale getirebilir. Ayrıca arabuluculuk sürecinde şeffaflığın olmayışı, işleyişini çok daha fazla baltalamaktadır. Son olarak, bu anketlerden toplanan herhangi bir veri, MAPKM veya devlet gibi adil ve tarafsız bir tarafça toplanmalı ve raporlanmalıdır.

Uyuşmazlıkla ilgili başvuruların çoğu, yereldeki farklı inşaat fiyatları, poliçe kapsamı konusundaki kafa karışıklığı, zararın yetersiz belgelenmesi veya sigorta şirketi ile poliçe sahibi arasındaki iletişim sorunları ve sigortacı temsilcisinin, tazminat talebini çözmek için tam yetkiye sahip olmamasıyla ilgili sorunları içeriyordu.

Benzer arabuluculuk programlarını uyguladığı bilinen altı eyaletin yaklaşımlarını tanımlayan ortak özellikler şunları içermektedir:

- Tüm programlarda sadece konut alacakları arabuluculuğa tabidir.
- Programlar, sigortacı tarafından zorunlu iken, sigortalı açısından isteğe bağlıdır.
- Çoğu program, 500 ABD dolardan-2.000 ABD dolara değişen, en az uyuşmazlık tutarları belirlemiştir.
- Sigortacı, bir anlaşmazlığın var olduğunun farkına varır varmaz sigortalıyı arabuluculuk alternatifinden haberdar etmiştir.
- Tüm programlar, sigortacının arabuluculuk giderleri üstlenmesini gerektirir.
- Birçok program, sigortalıyı temsil eden bir avukatın katılımını caydırmıştır ancak yasaklamaz.
- En azından Louisiana programı, müzakerelerde asgari bir başlangıç noktası sağlıyor kabul edilmiş bir inşaat ve yeniden modelleme maliyetleri veri tabanı.
- Tüm programlar katı bir gizlilik sağlar.

Bu tür arabuluculuk programlarının sigortalılar için yararlı olduğu tartışmasızdır. Tüm devletler, bu programların karşılaştığı başarıları ve engelleri değerlendirmekte ve raporlarla verilen tavsiyelerle kendi gereksinimlerine uygun programları uygulamaya sokmaktadır.

Büyük çaplı deprem başta olmak üzere doğal afetler ülkemizin talihsiz bir gerçeğidir. Arabuluculukla bundan kaynaklanan sigorta uyuşmazlıklarını etkin bir biçimde çözebilir ve yaşamlarını yeniden inşa etmek için paraya gerek duyan

sigortalılara hızla yardımcı olabiliriz. Bununla birlikte, sigortalılara alacaklarından daha azını kabul etmeye yönelik baskıdan korumak ve arabulucuların kalitesini ve dürüstlüğünü sağlamak için çeşitli mekanizmalar ve güvenceler olmalıdır. Arabuluculukların, sürecin herhangi bir noktasında dürüstlükten ödün vermeden mümkün olan en düşük maliyetle yürütülmesine izin veren olağan üstü hal kapsamında yeni yasal düzenlemeler getirilmelidir. Arabulucunun performansı ve usul kuralları sürekli olarak denetlenmeli ve izlenmelidir. Programın amacı, sigortalılar açısından en yüksek fayda sağlamak, hasarların başarılı ve hızlı bir şekilde çözülmesi ve sigortacılar için hem kolaylaştırılmış yöntemlerle ödemelerin gerçekleştirilmesi hem reasürans hem de rücu bakımından sorunla karşılaşmamalarını temin etmektedir. Çalışmayla bu amaçlanmıştır.

REYHANLI

TAC '79 mezunu Serhan Cengiz'in üyesi olduğu Tüm Yat İşletmecileri Yatırımcıları Broker ve Acenteleri Derneği'nin maddi katkılarıyla 2 adet konteyner, 12 adet yatak ve gerekli takımları TAC '82 mezunu Kazım Apa'nın da lojistik desteğiyle Reyhanlı Amerikan Hastanesi'nde görev yapan hekimlerin ve sağlık çalışanlarının kullanımı için depremin ilk haftasında hastane bahçesine indirildi. Yükleneşinden teslim edilmesine kadar Rifat Kırıl '78 ve Sena Kırıl'12 yolculuğa eşlik etti.

1974 mezunumuz Prof. Dr. Mehmet Zihni Sungur'un Dr. Claudia Herbert ile birlikte kaleme aldığı son kitabı "Deprem Sonrası Ortaya Çıkan Psikolojik Tepkileri Anlamak ve Yönetmekte Kendi Kendine Yardım" çıktı.

Depremzedelere ücretsiz olarak ulaştırılacak kitap için mezunumuzu ve Dr. Herbert'i tebrik ederiz.

“Lütfen Yardımlarımızı Azaltmayalım”

Merhaba ben 2012 mezunu Sena Kiral, öncelikle 6 şubat sabahından beri hem dahil olduğum hem gözlemlediğim en aktif ve en yapıcı yardımların birçoğuna vesile olan mezunlarımıza ve mezunlar derneğimize çok teşekkür ederim. Yardım çağrılarını en doğru yerlere nasıl yayabildiğimizi, ulaşılması gereken bir insana veya bir kuruma nasıl hızlı ulaşabildiğimizi ama en güzeli de neyiz fazlaysa verip neyiz eksikse de aynı hızla tamamlayabildiğimizi tekrar büyük bir netlikle görmüş oldum. İlk günden beri deprem bölgesine giden yardımların azaldığını hepimiz duyuyoruz okuyoruz belki de görüyoruz. Sadece bizim açımızdan yani dernek merceğinden bakılırsa eğer, hayır yardımlarımız hiç azalmadı.

Benim babam Rifat Kiral, '78 mezunu, İskenderundaki dönem arkadaşı Mehmet Dabboğlu'yla mart başında iletişime geçtiğinde bölgedeki su ihtiyacı en önemli konuydu. Onlar '78 dönemi olarak hemen kendi aralarında para topladılar, yine bu süreçte her şeye koşturan her yardımı mümkün kılan TAC'90 Ercan Acımuş sayesinde de bir su fabrikasıyla anlaşılıp İskenderun'a 1 tır su gönderdiler. Suların fabrikadan yüklenmesi ve teslim edileceği yerlere inmesine kadar babam başında gitti, ben de ona eşlik ettim.

Sosyal medyadan okuduğum ve izlediğim acıyı, umutsuzluğu, yokluğu ve su getirdiğimizi gördükçe etrafımıza

toplanan insanları kendi gözlerimle görmek... Ve daha benzeri kötü manzaralar. Henüz tırın boşaltımı bitmeden ben de kendimi tutamayıp 2012 dönem grubuma yazdım. Arkadaşlar ben şu an burdayım, durum böyle böyle, şunu şunu yapabiliriz, kendimiz, bir şeye yetemezsek bile hazır toplanan yardıma dahil olabiliriz diye. Bizden beklenir bir hızda ve iyi niyetle o kadar çok dönüş aldım ki, ilk aşamada bile gerçekten bir şeylere yetişebildik. 18 mart günü dönem arkadaşım Arda Çatakli ile beraber Arsuz'a sularını teslim ettik, dönem olarak o an çok ihtiyacı olan onlarca insana yetişebilmiş olduk. İlgilenen, konuşan, maddi manevi destek olan bütün sınıf arkadaşlarıma tek tek ettiğim teşekkürü bir de buradan topluca etmek istiyorum. Teşekkür ederim. Kendi dönemimden ilk günden beri desteğini en çok hissettiren Doğaç Avşar'a, bize vesile olan babama, '78 dönemine ve Ercan Abi'ye de tekrar teşekkür ederim. Bu götürdüğümüz/ götüreceğimiz kaçınıcı yardım ve daha kaç tanesi de yolda hazırlık aşamasında hepsinden bir şekilde dernek olarak hep haberdarız ve bu şekilde de devam edeceğine eminim. Lütfen yardımlarımızı azaltmayalım, sürekliliği ve daha da önemlisi sürdürülebilirliği sağlamaya çalışalım.

Hepimize geçmiş olsun. Hepimizin başı sağ olsun.

Düzeleceğiz.

Camianın katkıları ile
yapılan teknik destekler

https://youtube.com/shorts/47ydxW__R_M?feature=share

TAC Mezunları
Samandağ'da
madencilere destek verdi

https://youtube.com/shorts/_JNbqYVjF7Q?feature=share

TAC Mezunları İskenderun'da sahra mutfağında...

<https://youtu.be/pTYbTQdr9nA>

TAC Mezunları İskenderun'da sahra mutfağında...

<https://youtu.be/sizH7hHXKEo>

TAC Mezunları çadır desteği
için çalışanlar...

https://youtu.be/_aRyi0Dy4c

TAC Mezunları
çocukları da unutmadı

<https://youtube.com/shorts/fXTOKFEKrvQ?feature=share>

SEV Eğitimcileri ve TAC Mezunları
depremde çocuklarla.

<https://youtu.be/2XBT4LpHVQs>

SEV Öğretmenleri, veliler, TAC Mezunları ve öğrencileri
yardım malzemelerini TIR'a hazırlıyor.

<https://youtu.be/EbjcHlrRpNQ>

TAC Mezunları sahada.

<https://youtube.com/shorts/3ilgDXhCkb0?feature=share>

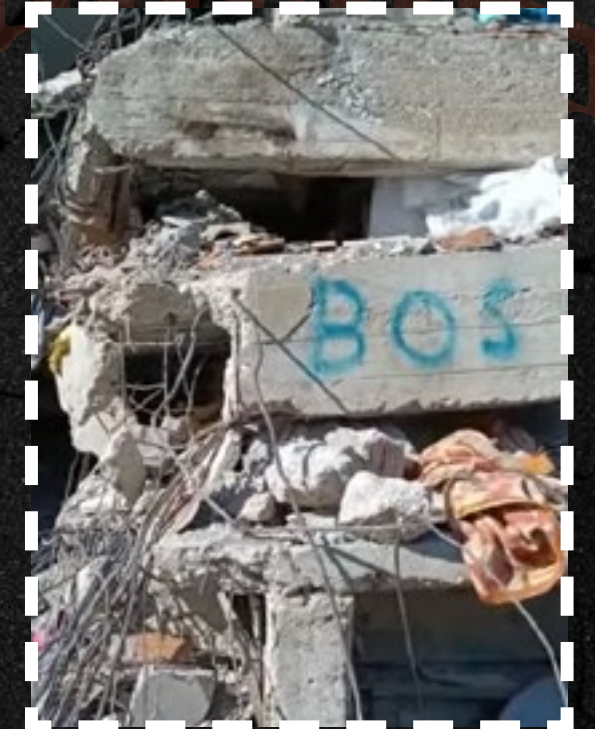
TAC Mezunları sahada.

<https://youtube.com/shorts/R1Z4ySOsgJU?feature=share>

TAC Mezunları deprem
bölgesinde...

https://youtube.com/shorts/uF8Ne_8HBp4?feature=share

TAC Mezunları
deprem bölgesinde...

<https://youtube.com/shorts/sdoF8rSrCmA?feature=share>

GÖNÜLLÜLERDEN DEPREMZEDELERE TAC DESTEK ÇALIŞMALARI

GÖNÜLLÜLERDEN DEPREMZEDELERE TAC DESTEK ÇALIŞMALARI

GÖNÜLLÜLERDEN DEPREMZEDELERE
TAC DESTEK ÇALIŞMALARI

GÖNÜLLÜLERDEN DEPREMZEDELERE
TAC DESTEK ÇALIŞMALARI

**YARALARI
BİRLİKTE
SARACAĞIZ**

TAC
Mezunlar Derneği

